

శ్రీః

శ్రీమతే నిగమాంతమహాదేశికాయ నమః

శ్రీమాణ వేంకటనాథార్యః కవితార్పికకేసరీ।
వేదాంతాచార్యవరోణి మే సన్నిధత్తాం సదా హృది॥

॥ శ్రీమద్భగవత్తీతా ॥

This book* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

శ్రీ రంగరామానుజమహాదేశికణ

His Holiness śrīmad āṇḍavan of śrīraṅgam

---

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the **Tikanna** font.

విషయసూచి

1	శ్రీమద్భగవద్గీతా ధ్యానం	5
2	అరుణవిషాదమోగః	7
3	సాంఖ్యమోగః	13
4	కర్కుమోగః	23
5	జ్ఞానకర్కుసన్నాయసమోగః	29
6	సన్నాయసమోగః	35
7	ధ్యానమోగః	39
8	జ్ఞానవిజ్ఞానమోగః	45
9	అష్టరబ్రహ్మమోగః	49
10	రాజవిధ్యరాజగుహ్యమోగః	53
11	విభూతిమోగః	57
12	విశ్వరూపదర్కునమోగః	63
13	<u>భక్తిమోగః</u>	73
14	కైత్కైత్కైతజ్ఞవిభాగమోగః	77
15	గుణత్రయవిభాగమోగః	81
16	పురుషోత్తమమోగః	85
17	దైవాసురసంపద్యభాగమోగః	89
18	శ్రద్ధాత్రయవిభాగమోగః	93
19	మోక్షసన్నాయసమోగః	97

20 శ్రీమద్భగవద్గీతా మాహాత్మ్యము 105

శ్రీః
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ శ్రీమద్భగవద్గీతా ధ్యానం ॥

ఓం పార్థాయ ప్రతిబోధితాం భగవతా నారాయణేన స్వయం
వ్యాసేన గ్రథితాం పురాణమునినా మధ్యై మహాభారతం।
అధ్వైతామృతవరిణిం భగవతీమష్టాదశాధ్యాయినీం
అంబ త్వామునుసంచధామి భగవదీతే భవేద్వేషిణిం ॥ 1 ॥

నమోఽస్తు తే వ్యాస విశాలబుద్ధే
పుల్లారవిందాయతపత్రనేత్రా
మేన త్వయా భారతత్త్వైలపూర్ణః
ప్రజ్ఞావలితో జ్ఞానమయః ప్రదీపః ॥ 2 ॥

ప్రపన్నపారిజాతాయ తోత్రవేత్తైకపాణమే।
జ్ఞానముద్రాయ కృష్ణాయ గీతామృతదుహే నమః ॥ 3 ॥

సరోవసిషదో గావో దోగ్గా గోపాలనందనః।
పార్థో వత్సః సుధీరోఖక్తా దుర్గం గీతామృతం మహాత్ ॥ 4 ॥

వసుదేవసుతం దేవం కంసచాణూరమర్దనం।
దేవకీపరమానందం కృష్ణం వందే జగద్గురుం ॥ 5 ॥

భీష్మద్రోణతటా జయద్రథజలా గాంధారనీలోత్పలా
శల్వగ్రాహవతి కృపేణ వహని కర్మన వేలాకులా।
అశ్వత్థామవికర్ణఫుఱారమకరా దుర్యోధనావర్తని
సోత్రా ఖలు పాండవై రణనది కైవర్తకః కేశవః ॥ 6 ॥

పారాశర్యవచః సరోజమమలం గీతార్థగంధోత్సటం
నానాఖ్యానకెసరం హరికథాసంబోధనాబోధితం।

లోకే సజ్జనపుష్టిపదైరహారహః పేపీయమానం ముదా
భూయాద్భూరతపంకజం కలిమలప్రధ్వంసి నః శ్రేయసే॥ 7॥

మూకం కరోతి వాచాలం పంగుం లంఘయతే గిరిం।
యత్కృపా తమహం వందే పరమానందమాధవం॥ 8॥

యం బ్రిహ్మై వరుణేంద్రరుద్రమరుతః స్తున్వంతి దిష్టైః స్తుపైః
వేదైః సాంగపదక్రమోపనిషదైర్యాయంతి యం సామగాః।
ధ్యానాపస్తిత తద్దతేన మనసా పశ్యంతి యం మోగినో
యన్యాంతం న విదుః సురాసురగణా దేవాయ తమైనై నమః॥ 9॥

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతా ధ్యానం సంపూర్ణం॥

శ్రీః
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ అర్గునవిషోదమోగః ॥
(ప్రథమోఽధ్యాయః)

ధృతరాష్ట్రి ఉవాచ

ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే సమవేతా యుయుత్సవః |
మామకాః పాండవాశ్రైవ కిమకుర్వత సంజయ || 1.1 ||

సంజయ ఉవాచ

దృష్టాయ తు పాండవానికం వ్ర్యాధం దుర్భోధనస్తదా |
ఆచార్యముపసంగమ్య రాజు వచనమబ్రహ్మిత్ || 1.2 ||

పశ్యైతాం పాండుపుత్రాణామాచార్య మహాతీం చమూం |
వ్ర్యాధాం ద్రుపదపుత్రేణ తవ శిఖ్యేణ ధీమతా || 1.3 ||

అత్ర శూరా మహోష్యసా భీమార్జునసమా యుధి |
యుయుధానో విరాటశు ద్రుపదశు మహారథః || 1.4 ||

ధృష్టకేతుశేచకితానః కాశిరాజశు వీర్యవాణి |
పురజితుగ్రంతిభోజశు శైబ్యశు నరపుంగవః || 1.5 ||

యుధామన్యశు విక్రాంత ఉత్తమోజాశు వీర్యవాణి |
సౌభద్రో ద్రోపదేయశు సర్వ ఏవ మహారథాః || 1.6 ||

అస్మాకం తు విశిష్టా యే తాన్నిబోధ ద్విజోత్తమి |
నాయకా మమ సైన్యస్య సంజ్ఞార్థం తాన్మాపిమి తే || 1.7 ||

భవానీఖప్యుశు కర్మశు కృపశు సమతింజయః।
అశ్విత్తామా వికర్మశు సౌమదత్తిస్తథైవ చ॥ 1.8॥

అన్యే చ బహావః శూరా మదర్థ త్వక్తజీవితాః।
నానాశస్త్రపూరణాః సర్వే యుద్ధవిశారదాః॥ 1.9॥

అపర్యాప్తం తదస్మాకం బలం భీష్మాభిరక్షితం।
పర్యాప్తం త్విదమేతేషాం బలం భీమాభిరక్షితం॥ 1.10॥

అయనేషు చ సర్వేషు యథాభాగమవస్తితాః।
భీష్మమేవాభిరక్షంతు భవంతః సర్వ ఏవ హా॥ 1.11॥

తస్య సంజనయనర్థం కురువృద్ధః పితామహాః।
సింహానాదం వినద్యోచ్చేచః శంఖం దధౌ ప్రతాపవాణి॥ 1.12॥

తతః శంఖాశు భేర్యశు పణవానకగోముఖాః।
సహనైవాభ్యహన్యంత స శబ్దస్తములోఽభవత్॥ 1.13॥

తతః శైవైత్తైర్యమేర్యకే మహాతి స్వందనే స్థితో।
మాధవః పాండవశైవ దివ్యై శంఖౌ ప్రదఘ్యతుః॥ 1.14॥

పాంచజన్యం హృషీకేశో దేవదత్తం ధనంజయః।
పౌండ్రం దధౌ మహాశంఖం భీమకర్మా వృకోదరః॥ 1.15॥

అనంతవిజయం రాజు కుంతీపుత్రో యుధిష్ఠిరః।
నకులః సహదేవశు సుఖ్యోషమణిపుష్టుకో॥ 1.16॥

కాశ్యశు పరమేష్యసః శిఖండీ చ మహారథః।
ధృష్టద్యుమోన్న విరాటశు సాత్యకిశాచపరాజితః॥ 1.17॥

ద్రుపదో ద్రోపదేయశు సర్వశః పృథివీపతే।
సౌభద్రశు మహాబాహుః శంఖాందధుః పృథక్పుథక్ || 1.18 ||

స ఫొమూషో ధార్తరాష్టోఽణాం హృదయాని వ్యదారయత్తి।
నభశు పృథివీం చైవ తమలోఽభ్యనునాదయః || 1.19 ||

అథ వ్యివస్థితాందృష్టో ధార్తరాష్టోఽిక కపిధ్వజః।
ప్రపృతే శప్తసంపాతే ధనురుద్యమ్య పాండవః || 1.20 ||

హృషీకేశం తదా వాక్యమిదమాహా మహీపతే।

అర్జున ఉవాచ

నేనమోరుభమోర్గుధేయ రథం స్థాపయ మేఽచ్యుత || 1.21 ||

యావదేతాన్నిరిక్షేఽహం మోద్ధకామానవస్థితాణ |
కైర్గుయా సహా మోద్ధవ్యమస్యుఽ రణసముద్యుమే || 1.22 ||

మోత్స్యమానానవేష్టేఽహం య ఏతేఽత్ర సమాగతాః।
ధార్తరాష్టోస్య దురుఖ్యదేర్యుద్ధే ప్రియచికీర్షవః || 1.23 ||

సంజయ ఉవాచ

ఎవముక్తో హృషీకేశో గుడాకేశేన భారత |
నేనమోరుభమోర్గుధేయ స్థాపయత్వా రథోత్తమం || 1.24 ||

భీష్మద్రోఽప్రముఖతః సర్వోషాం చ మహీణితాం।
ఉవాచ పార్థ పశ్యైతాన్నమవేతానురూపానితి || 1.25 ||

తత్త్రాపశ్యతిన్ధతానాప్రథః పిత్సూనథ పితామహోఽి |
ఆచార్యాన్మాతులానాభ్యిత్సానుప్రతానోపత్రాన్మహీంస్తథా || 1.26 ||

శ్వశురామ్సహృదశైవ సేనమోరుభమోరపి।
తాన్సమీక్ష్య స కొంతేయః సర్వస్ఫంధానవస్థితాణ || 1.27 ||

కృపయా పరయావిష్టో విషిదని దమబ్రహీత్ |

అర్జున ఉవాచ

దఃషైవమం స్వజనం కృష్ణ యుయుత్సుం సముపస్తతం || 1.28 ||

సీదంతి మమ గాత్రాణి ముఖం చ పరిశుఘ్ణతి।
వేపథుశ్చ శరీరే మే రోమహర్షశ్చ జాయతే || 1.29 ||

గాండీవం ప్రంసతే హస్తా త్వయైకైవ పరిదహ్యతే।
న చ శక్తోమ్యవస్థాతుం భ్రమతీవ చ మే మనః || 1.30 ||

నిమిత్తాని చ పశ్యామి విపరీతాని కేశవ।
న చ శ్రేమోక్షమపశ్యామి హత్యా స్వజనమాహావే || 1.31 ||

న కాంక్షే విజయం కృష్ణ న చ రాజ్యం సుఖాని చ।
కిం నో రాజ్యేన గోవింద కిం భోగ్రూర్జివితేన వా || 1.32 ||

యేషామర్థే కాంక్షితం నో రాజ్యం భోగాః సుఖాని చ।
త ఇమేకవస్థితా యుద్ధే ప్రాణాంస్యక్తాయ ధనాని చ || 1.33 ||

ఆచార్యః పితరః పుత్రాస్తుథైవ చ పితామహః।
మాతులాః శ్వశురాః పౌత్రాః శ్యాలాః సంబంధినస్తథా || 1.34 ||

ఏతాన్న హంతుమిచాచుమి ఘుతోఽపి మధుసూదన।
అపి త్రైలోక్యరాజ్యస్య హేతోః కిం ను మహోకృతే || 1.35 ||

నిహత్య ధార్తరాష్టోన్నః కా ప్రీతిః స్యాజ్ఞనార్దన।
పాపమేవాశ్రయేదస్మాణ హత్యైతానాతతాయినః || 1.36 ||

తస్మాన్మార్హా వయం హంతుం ధార్తరాష్టోన్నయబంధవాణి |
స్వజనం హా కథం హత్యా సుఖినః స్వామ మాధవ || 1.37 ||

యద్యప్యేతే న పశ్యంతి లోభోపహతచేతనః |
కులక్షయకృతం దోషం మిత్రదోషో చ పాతకం || 1.38 ||

కథం న జ్ఞేయమస్మాభిః పాపాదస్మాన్నివర్తితుం |
కులక్షయకృతం దోషం ప్రపశ్యదిభుజనార్థన || 1.39 ||

కులక్షయే ప్రణశ్యంతి కులధర్మాః సనాతనాః |
ధర్మై నష్టే కులం కృత్స్నమధర్మై బిభవత్యుత్త || 1.40 ||

అధర్మాభిభవాత్సైష్ట ప్రదుష్యంతి కులస్మియః |
స్త్రీముద్భాసు వార్షేయ జాయతే వర్ణసంకరః || 1.41 ||

సంకరో నరకాయైవ కులఘ్నానాం కులస్య చ |
పతంతి పితరో హ్యాషాం లుప్తపిండోదక్రియాః || 1.42 ||

దోషైరత్తైః కులఘ్నానాం వర్ణసంకరకారకైః |
ఉత్సాధ్యంతే జాతిధర్మాః కులధర్మశచ శాశ్వతాః || 1.43 ||

ఉత్సన్నకులధర్మణాం మనష్యణాం జనార్థన |
నరకే నియతం వాసో భవతిత్వమశుశ్రూమ || 1.44 ||

అహో బత మహాత్మాపం కర్తృం వ్యవసితా వయం |
యద్రాజ్యసుఖలోభేన హంతుం స్వజనముద్యతాః || 1.45 ||

యది మామప్రతీకారమశస్త్రం శస్త్రపాణయః |
ధార్తరాష్టోన్ రణ హన్యస్తన్నే ఛేమతరం భవేత్ || 1.46 ||

సంజయ ఉవాచ

ఏవముక్తావ్యర్థునః సంఖేయ రథోపస్థితాపావిశత్తు |
విసృజ్య సశరం చాపం శోకసంవిగ్నమానసః || 1.47 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్తు బ్రహ్మవిద్యాయాం మోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే అర్జునవిషాదమోగో నామ
ప్రథమోఽధ్యాయః ||

శ్రీః
 శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
॥ సాంఖ్యమోగః ॥
 (ద్వితీయోఽధ్యాయః)

సంజయ ఉవాచ

తం తథా కృపయాచిష్టమత్రపూర్ణాకులేక్షణం |
 విషిదంతమిదం వాక్యమువాచ మధుసూదనః || 2.1 ||

శ్రీభగవానువాచ

కుతస్తావ్ కశ్మాలమిదం విషమే సముపస్థితం |
 అనార్యజష్టమస్వర్యమకీర్తికరమర్జున || 2.2 ||

కైబ్యం మా స్నే గమః పార్థ నైతత్త్వయుయ్యపద్యతే |
 కుద్రం హృదయదౌర్ఘల్యం త్వీక్తోవైతిష్ఠ పరంతప || 2.3 ||

అర్జున ఉవాచ

కథం భీష్మమహం సాంఖ్యై ద్రోణం చ మధుసూదన |
 ఇషుభిః ప్రతిమోత్సాహ్యమి పూజార్థావరిసూదన || 2.4 ||

గురూనహతాయ్ హా మహానుభావాణ
 శ్రేమో భోక్తుం భైక్ష్యమహిహా లోకే |
 హతాయ్యరకామాంస్తు గురూనిష్టోవ
 భుంజియ భోగాణ రుధిరప్రదిగ్ధాణ || 2.5 ||

న చైతద్విద్యుః కతరనోన్న గరీమో
 యద్వా జమేమ యది వా నో జమేముః |

యానేవ హత్వ న జిజీవిషామః
తేవస్థితాః ప్రముఖే ధార్తరాష్టోః॥ 2.6 ||

కార్పుణ్యదోషోపహతస్వభావః
పృచ్ఛామి త్వం ధర్మసంమూడచేతాః।
యచేష్టియః స్వాన్నిశిచతం బ్రూహి తన్నై
శిష్యస్తేవాం శాధి మాం త్వం ప్రపన్నం॥ 2.7 ||

న హి ప్రపశ్యామి మమాపనుద్యాద్
యవోచ్చకమువోచ్చషణమింద్రియాణాం।
అవాప్య భూమావసపత్నమృద్ధం
రాజ్యం సురాణామపి చాధిపత్యం॥ 2.8 ||

సంజయ ఉవాచ

ఏవముక్తావ హృషీకేశం గుడాకేశః పరంతపః।
న మోత్స్వి ఇతి గోవిందముక్తావ తూష్ణీం బభూవ హ॥ 2.9 ||

తమవాచ హృషీకేశః ప్రహసన్నివ భారత।
సేనమోరుభమోర్మధ్య విషిదంతమిదం వచః॥ 2.10 ||

శ్రీభగవానువాచ

అశోచాయనన్వశోచస్త్వం ప్రజ్ఞావాదాంశు భాషనే।
గతాసూనగతాసూంశు నానుశోచంతి పండితాః॥ 2.11 ||

నత్యోవాహం జాతు నాసం న త్వం నేమే జనాధిపాః।
న చైవ న భవిష్యమః సర్వ వయమతః పరం॥ 2.12 ||

దేహానోచస్మిన్యథా దేహా కొమారం యోవనం జరా।
తథా దేహంతరప్రాపిర్మిరస్తత న ముహ్యతి॥ 2.13 ||

మాత్రాస్పుర్ణాస్తు కొంతేయ శీతోష్ణసుఖదుఃఖదాః।
ఆగమాపాయినో ఒనిత్యాస్తాంస్తితిక్షస్వ భారత్॥ 2.14॥

యం హా న వ్యధయంత్యేతే పురుషం పురుషరభ్|
సమదుఃఖసుఖం ధీరం సో ఒమృతత్వాయ కల్పైతే॥ 2.15॥

నాసతో విద్యతే భావో నాభావో విద్యతే సతః|
ఉభమోరపి దృష్టో ఒంతస్త్వనమోస్తత్వదర్శిభిః॥ 2.16॥

అవినాశి తు తద్విధి యేన సర్వమిదం తతం|
వినాశమవ్యయస్యాస్వ న కశిచత్స్తర్ముర్వత్తు|| 2.17 ||

అంతవంత ఇమే దేహా నిత్యసోయక్తాః శరీరిణః|
అనాశినో ఒప్రమేయస్వ తస్మాద్యథ్యస్వ భారత్॥ 2.18॥

య ఏనం వేత్తి హంతారం యశ్చైనం మన్యతే హతం
ఉభో తో న విజానీతో నాయం హంతి న హన్యతే॥ 2.19॥

న జాయతే ల్యియతే వా కదాచిః
నాయం భూత్వా భవితా వా న భూయః|
అజో నిత్యః శాశ్వతో ఒయం పురాణో
న హన్యతే హన్యమానే శరీరే॥ 2.20॥

వేదావినాశినం నిత్యం య ఏనమజమవ్యయం|
కథం స పురుషః పార్థ కం ఘూతయతి హంతి కం॥ 2.21॥

వాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ
నవాని గృష్ణతోతి నరో ఒపరాణి|
తథా శరీరాణి విహాయ జీర్ణాని
అన్యాని సంయాతి నవాని దేహా॥ 2.22॥

నైనం చిందంతి శస్త్రాణి నైనం దహతి పావకః।
న చైనం కైదయంత్యాహో న శోషయతి మారుతః॥ 2.23 ||

అచేచ్చదోయమదాహోయమకైదోయశోయ ఏవ చ।
నిత్యః సర్వగతః స్థాణురచలోయం సనాతనః॥ 2.24 ||

అవ్యక్తోయమచింతోయమవికారోయముచ్యతే।
తస్మాదేవం విద్యతైనం నామశోచితుమర్హసి॥ 2.25 ||

అథ చైనం నిత్యజాతం నిత్యం వా మన్యనే మృతం।
తథాపి త్వం మహాబాహో నైవం శోచితుమర్హసి॥ 2.26 ||

జాతస్య హొ ధ్రువో మృత్యుర్ధుర్వివం జన్మ మృతస్య చ।
తస్మాదపరిహార్యోఽర్థే న త్వం శోచితుమర్హసి॥ 2.27 ||

అవ్యక్తాదీని భూతాని వ్యక్తమధ్యాని భారత।
అవ్యక్తనిధనాన్యేవ తత్త కా పరిదేవనా॥ 2.28 ||

ఆశచర్యవత్పశ్యతి కశిచదేనం
ఆశచర్యవద్వదతి తథైవ చాన్యః।
ఆశచర్యవచైచనమన్యః శృంతోతి
త్రుత్యాపేయం వేద న చైవ కశిచత్॥ 2.29 ||

దేహా నిత్యమవధోయం దేహా సర్వస్య భారత।
తస్మాత్సర్వాణి భూతాని న త్వం శోచితుమర్హసి॥ 2.30 ||

స్వధర్మమపి చావేక్య న వికంపితుమర్హసి।
ధర్మాఖధి యుద్ధాచేచ్ఛిమోఽన్యత్తత్త్రియస్య న విద్యతే॥ 2.31 ||

యదృచ్ఛయా వోపపన్మం స్వర్గద్వారమపావృతం।
సుఖినః క్షత్రియాః పార్థ లభంతే యుద్ధమీదృశం॥ 2.32 ||

అథ చేత్త్వమిమం ధర్మాం సంగ్రామం న కరిష్యసి।
తతః స్వధర్మం కీర్తిం చ హిత్వా పాపమవాప్నుసి॥ 2.33॥

అకీర్తిం చాపి భూతాని కథయిష్యంతి తేవైయాం।
సంభావితస్య చాకీర్తిర్మరణాదతిరిచ్యతే॥ 2.34॥

భయాద్రణాదుపరతం మంస్యంతే త్వాం మహారథాః।
యేషాం చ త్వం బహుమతో భూత్వా యాస్యసి లాఘువం॥ 2.35॥

అవాచ్యవాదాంశు బహూన్వదిష్యంతి తవాహితాః।
నిందంతస్తవ సామర్థ్యం తతో దుఃఖతరం ను కిం॥ 2.36॥

హతో వా ప్రాప్నుసి స్వర్గం జిత్వా వా భోక్ష్యనే మహిం।
తస్మాదుత్తిష్ఠ కొంతేయ యుద్ధాయ కృతనిశుయః॥ 2.37॥

సుఖదుఃఖే సమే కృత్వా లాభాలాభో జయాజయో।
తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ నైవం పాపమవాప్నుసి॥ 2.38॥

ఏషా తేవిహితా సాంఖ్యే బుద్ధిరోగే త్విమాం శృణు।
బుద్ధ్యై యుక్తో యయా పార్థ కర్మబంధం ప్రహస్యసి॥ 2.39॥

నేహాభిక్రమనాశోఽస్తి ప్రత్యవాహో న విద్యతే।
స్వల్పమయ్యస్య ధర్మస్య త్రాయతే మహాతో భయాత్॥ 2.40॥

వ్యవసాయాత్మికా బుద్ధిరేకేహ కురునందన।
బహుశాఖా హ్యానంతాశు బుద్ధమోఽవ్యవసాయినాం॥ 2.41॥

యామిమాం పుష్టితాం వాచం ప్రవదంత్యివిషిచ్చతః।
వేదవాదరతాః పార్థ నాస్యదస్తీతి వాదినః॥ 2.42॥

కామాత్మానః స్వర్గపరా జన్మకర్మఫలప్రదాం।
శ్రియాపిశేషబహులాం భోగైశవర్యగతిం ప్రతి॥ 2.43॥

భోగైశవర్యప్రస్తానాం తయాపహృతచేతసాం।
వ్యవసాయాత్మికా బుధిః సమాధౌ న విధియతే॥ 2.44॥

త్రైగుణ్యవిషయా వేదా నిష్టైగుణ్యో భవార్థునా।
నిర్వందోవ నిత్యసత్త్వస్థా నిర్వోగజీమ ఆత్మవాణి॥ 2.45॥

యావానర్థ ఉదపానే సర్వతః సంపుతోదకే।
తావాన్పేవము వేదేము బ్రాహ్మణస్య విజానతః॥ 2.46॥

కర్మణ్యవాధికార్సే మా ఫలేము కదాచన।
మా కర్మఫలహేతురూభర్మా తే సంగోపన్వకర్మణి॥ 2.47॥

మోగస్థః కురు కర్మణి సంగం త్వక్తావ ధనంజయ।
సిద్ధ్యసిద్ధోఽః సమో భూత్యా సమత్వం యోగ ఉచ్యతే॥ 2.48॥

దూరేణ హ్యవరం కర్మ బుధిమోగాదనంజయ।
బుధౌ శరణమన్వచ్ఛ కృపణాః ఫలహేతవః॥ 2.49॥

బుధియుక్తో జహాతీహ ఉభే సుకృతదుష్కృతే।
తస్మాదోగాయ యుజ్యస్వ యోగః కర్మసు కౌశలం॥ 2.50॥

కర్మజం బుధియుక్తా హి ఫలం త్వక్తావ మనీఖణః।
జన్మబంధవినిర్మక్తాః పదం గచ్ఛంత్వనామయం॥ 2.51॥

యదా తే మోహకలిలం బుధిర్వ్యతితరిష్యతే।
తదా గంతాసి నిర్వేదం శ్రోతవ్యస్య బ్రుతస్య చ॥ 2.52॥

శ్రుతివిప్రతిపన్నా తే యదా స్థాస్యతి నిశ్చలా।
సమాధావచలా బుద్ధిస్తదా యోగమవాప్స్యస్తి॥ 2.53 ||

అర్థన ఉవాచ

స్థితప్రజ్ఞస్య కా భాషా సమాధిస్థస్య కేశవ।
స్థితధీః కిం ప్రభాషేత కిమాసీత ప్రజేత కిం॥ 2.54 ||

శ్రీభగవానువాచ

ప్రజహోతి యదా కామాన్సురావ్యనాప్త మనోగతాణ।
ఆత్మన్యేవాత్మనా తుప్తః స్థితప్రజ్ఞస్తదోచ్యతే॥ 2.55 ||

మఃఫేష్యమద్విగ్నమనాః సుఫేము విగతస్పృహః।
వితరాగభయక్రోధః స్థితధీర్మసిరుచ్యతే॥ 2.56 ||

యః సర్వత్రానభిస్నేహస్తతాప్తిప్య శుభాశుభం।
నాభినందతి న దేవప్పి తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిప్పితా॥ 2.57 ||

యదా సంహారతే చాయం కూర్మాచంగానీవ సర్వశః।
ఇంద్రియాణీంద్రియార్థైభ్వస్తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిప్పితా॥ 2.58 ||

విషయా వినివర్తంతే నిరాహారస్య దేహినః।
రసవర్జం రసోచప్యస్య పరం దృష్టావ్ నివర్తతే॥ 2.59 ||

యతతో హ్యాపి కౌంతేయ పురుషస్య విపశిచతః।
ఇంద్రియాణి ప్రమాధిని హరంతి ప్రసభం మనః॥ 2.60 ||

తాని సర్వాణి సంయమ్య యుక్త ఆసీత మత్పరః।
వశే హా యస్యేంద్రియాణి తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిప్పితా॥ 2.61 ||

ధ్యాయతో విషయాన్వంసః సంగ్స్టేమాపజాయతే।
సంగాత్సంజాయతే కామః కామాతోగ్ర్హిథో ఒభిజాయతే॥ 2.62॥

త్రోధాద్భవతి సంమోహః సంమోహత్స్నైతివిభ్రమః।
స్నైతిభ్రంశాద్ బుధీనాశో బుధీనాశాత్ప్రీణశ్యతి॥ 2.63॥

రాగదేవప్రముక్తైస్తు విషయానింద్రియైశ్చరణి।
ఆత్మవశ్యైర్విషేయాత్మా ప్రసాదమధిగచ్ఛతి॥ 2.64॥

ప్రసాదే సర్వదుఃఖానాం హానిరసో గ్యాపజాయతే।
ప్రసన్నచేతసో హ్యాశు బుధిః పర్వయతిష్ఠతే॥ 2.65॥

నాస్తి బుధిరయుక్తశ్య న చాయుక్తశ్య భావనా।
న చాభావయతః శాంతిరశాంతశ్య కుతః సుఖం॥ 2.66॥

ఇంద్రియాణాం హి చరతాం యన్ననో ఒనువిధియతే।
తదశ్య హరతి ప్రజ్ఞాం వాయురాగ్మివాంభసి॥ 2.67॥

తస్మాద్యశ్య మహాబాహో నిగృహీతాని సర్వశః।
ఇంద్రియాణీంద్రియార్థేభ్యస్తశ్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా॥ 2.68॥

యా నిశా సర్వభూతానాం తస్యాం జాగర్తి సంయమి।
యన్యాం జాగ్రతి భూతాని సా నిశా పశ్యతో మునేః॥ 2.69॥

ఆపూర్వమాణమచలప్రతిష్ఠం
సముద్రమాపః ప్రవిశంతి యద్వత్తీ।
తద్వత్తామా యం ప్రవిశంతి సరేవ
న శాంతిమాపోన్తి న కామకామీ॥ 2.70॥

విషయ కామాన్యః సర్వాన్వమాంశురతి నిఃస్వప్తాః।
నిర్మమో నిరహంకారః స శాంతిమధిగచ్ఛతి॥ 2.71॥

ఏషా బ్రాహ్మీ స్థితిః పార్థ వైనాం ప్రాప్య విముహ్యతి।
స్థితావన్యమంతకాలేవిప్రభు నిర్వాణమృచ్ఛతి॥ 2.72 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్తును బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రాన్ని
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే సాంఖ్యయోగో నామ
ద్వీతీయోఽధ్యాయః ॥

శ్రీః
 శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
॥ కర్కుమోగః ॥
 (తృతీమోహంద్వాయః)

అరున ఉవాచ

జ్యాయసీ చేత్కర్కుణస్తే మతా బుద్ధిరనార్దన |
 తత్త్వం కర్కుణి ఫ్లూరే మాం నిమోజయసి కేశవ || 3.1 ||

వ్యామిత్రేషేవ వాక్యేన బుద్ధిం మోహయసీవ మే |
 తదేకం వద నిశ్చత్వ యేన త్రేమోహమాప్నయాం || 3.2 ||

శ్రీభగవానువాచ

లోకేస్నై ద్వివిధా నిష్ఠా పురా ప్రోక్తా మయానఫు |
 జ్ఞానమోగేన సాంఖ్యానాం కర్కుమోగేన మోగినాం || 3.3 ||

న కర్కుణామనారంభానైష్టక్రుణం పురషో ఉపుతే |
 న చ సంవ్యసనాదేవ సిద్ధిం సమధిగచ్ఛతి || 3.4 ||

న హి కశిచత్తుణమపి జాతు తిష్ఠత్వకర్కుకృత్ |
 కార్యాతే హ్యావశః కర్కు సర్వః ప్రకృతిజ్ఞర్థిణిః || 3.5 ||

కర్కుంద్రియాణి సంయమ్య య ఆస్తే మనసా స్నేర్ణ |
 ఇంద్రియార్థాన్యమాథాత్మా మిథ్యాచారః స ఉచ్యతే || 3.6 ||

యస్త్వంద్రియాణి మనసా నియమ్యారభతే ఉర్జన |
 కర్కుంద్రిమైః కర్కుమోగమసక్తః స విశిష్యతే || 3.7 ||

నియతం కురు కర్కు త్వం కర్కు జ్యామో హ్యాకర్కుణః |
 శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసిద్ధేయదకర్కుణః || 3.8 ||

యజ్ఞార్థాత్మర్మణోన్యత లోకోన్యం కర్మబంధనః |
తదర్థం కర్మ కొంతేయ ముక్తసంగః సమాచర || 3.9 ||

సహయజ్ఞాః ప్రజాః సృష్టోవ్ పురోవాచ ప్రజాపతిః |
అనేన ప్రసవిష్ణుధ్వమేష వోన్యివ్యష్టకామధుక్ || 3.10 ||

దేవానాఖవయతానేన తే దేవా భావయంతు వః |
పరస్పరం భావయంతః శ్రేయః పరమవాప్యధ || 3.11 ||

ఇష్టానోభద్మాన్వి వో దేవా దాస్యంతే యజ్ఞజ్ఞావితాః |
తైర్త్తానప్రదామైభోయ్ మో భుంకే స్తేన ఏవ సః || 3.12 ||

యజ్ఞశిష్టాశినః సంతో ముచ్యంతే సర్వకిలిఖైః |
భుంజతే తే త్వఫుం పాపా యే పచంత్యాత్మకారణాత్ || 3.13 ||

అన్నాదభవంతి భూతాని పూర్జన్యాదన్నసంభవః |
యజ్ఞాదభవతి పరజ్ఞోయ్ యజ్ఞః కర్మసముద్భవః || 3.14 ||

కర్మ బ్రహోన్మధవం విధి బ్రహ్మకరసముద్భవం |
తస్మాత్మన్యగతం బ్రహ్మ నిత్యం యజ్ఞే ప్రతిష్టితం || 3.15 ||

ఏవం ప్రవర్తితం చక్రం నానువర్తయతీహ యః |
అఘాయురింద్రియారామో మోఘం పార్థ స జీవతి || 3.16 ||

యస్తావ్యత్మరతిరేవ స్వాదాత్మతృప్తశు మానవః |
ఆత్మనేవ చ సంతుష్టస్తస్య కార్యం న విద్యతే || 3.17 ||

సైవ తస్య కృతేనార్థో నాకృతేనేహ కశచన |
న చాస్య సర్వభూతేషు కశిచదర్థవ్యపాశ్రయః || 3.18 ||

తస్మాదసక్తః సతతం కార్యం కర్మ సమాచర |
అసక్తో హ్యచరన్మర్కు పరమాపోన్తి పూరుషః || 3.19 ||

కర్మజైవ హి సంస్థిమాసీతా జనకాదయః।
లోకసంగ్రహమేవాపి సంపశ్యన్చర్మమర్మసి॥ 3.20 ||

యద్వాదాచరతి శ్రేష్ఠస్తతదేవేతరో జనః।
న యత్పుమాణం కురుతే లోకస్తదనువర్తతే॥ 3.21 ||

న మే పార్థస్త కర్తవ్యం త్రిషు లోకేషు కించన।
నానవాప్తమవాప్తవ్యం వర్త ఏవ చ కర్మణి॥ 3.22 ||

యది హ్యహం న వర్తేయం జాతు కర్మణ్యతంద్రితః।
మమ వర్తానువర్తంతే మనష్యః పార్థ సర్వశః॥ 3.23 ||

ఉత్సుదేయురిమే లోకా న కుర్యాం కర్మ చేదహం।
సంకరస్య చ కర్తా స్యాముపహన్యమిమాః ప్రజాః॥ 3.24 ||

సక్తాః కర్మణ్యవిద్యాంసో యథా కుర్వంతి భారత।
కుర్యాద్విద్యాంస్తథాసక్తశిఖీర్థలోకసంగ్రహం॥ 3.25 ||

న బుద్ధిభేదం జనమేదజ్ఞానాం కర్మసంగినాం।
జోషయేత్సర్వకర్మణి విద్యామ్యక్తః సమాచరణ॥ 3.26 ||

ప్రకృతేః క్రియమాణాని గుణైః కర్మణి సర్వశః।
అహంకారవిమాథాత్మా కర్తాహమితి మన్యతే॥ 3.27 ||

తత్త్వవిత్తు మహాబాహో గుణకర్మవిభాగయోః।
గుణా గుణేషు వర్తంత ఇతి మత్య న సజ్జతే॥ 3.28 ||

ప్రకృతేరుణసంమాథాః సజ్జంతే గుణకర్మసు।
తానకృత్సువిదో మందాన్చృత్సువిన్న విచాలయేత్॥ 3.29 ||

మయి సర్వాణి కర్మణి సంన్యస్యధ్యాత్ముచేతనా।
నిరాశీర్మిర్ముర్ముమో భూత్యా యుధ్యస్య విగతజ్యురః॥ 3.30 ||

యే మే మతమిదం నిత్యమనుతిష్ఠంతి మానవాః।
శ్రద్ధావంతో ఎన్నాయంతో ముచ్యంతే తేఎి కర్మభిః॥ 3.31॥

యే త్వేతదభ్వసూయంతో నానుతిష్ఠంతి మే మతం।
సర్వజ్ఞానవిమూడాంస్తాన్యద్భుతానచేతసః॥ 3.32॥

సదృశం చేష్టతే స్వస్యాః ప్రకృతేర్జ్ఞానవానపి।
ప్రకృతిం యాంతి భూతాని నిగ్రహాః కిం కరిష్యతి॥ 3.33॥

ఇంద్రియస్యైంద్రియస్యార్థే రాగద్వాషో వ్యవస్థితో।
తమోర్న వశమాగచేచ్ఛతో హ్యస్య పరిపంధితో॥ 3.34॥

శ్రేయాన్నవధర్మై విగుణః పరధర్మాత్మన్యముష్టితాత్తీ।
స్వధర్మై నిధనం శ్రేయః పరధర్మై భయావహాః॥ 3.35॥

అర్పన ఉవాచ

అథ కేన ప్రయుక్తో ఎయం పాపం చరతి పూరుషః।
అనిచ్ఛన్నపి వాప్యే య బలాదివ నిమోజితః॥ 3.36॥

శ్రీభగవానువాచ

కామ ఏష క్రోధ ఏష రజోగుణసముద్భవః।
మహాశనో మహాపాప్మై విధ్వ్యనమిహ వైరిణం॥ 3.37॥

ధూమేనాయితే వహ్నిర్యథాదర్మై మలేన చ।
యథోల్మేనాపృతో గర్భస్తథా తేనేదమాపృతం॥ 3.38॥

ఆపృతం జ్ఞానమేతేన జ్ఞానినో నిత్యవైరిణా।
కామరూపేణ కౌంతేయ దుష్మాపురేణానలేన చ॥ 3.39॥

ఇంద్రియాణి మనో బుద్ధిరన్యధిష్ఠానముచ్యతే।
ఏతైర్విమోహయత్యేష జ్ఞానమావృత్య దేహినం॥ 3.40॥

తస్మాత్విమింద్రియాణ్యదౌ నియమ్య భరతర్షబ్ధి।
పాప్మానం ప్రజహి హ్యేనం జ్ఞానవిజ్ఞాననాశనం॥ 3.41॥

ఇంద్రియాణి పరాణ్యాహలరింద్రియేభ్యః పరం మనః।
మనస్తు పరా బుద్ధిర్యో బుద్ధేః పరతస్తు సః॥ 3.42॥

ఏవం బుద్ధేః పరం బుద్ధావ్ సంస్థభ్యాత్మానమాత్మనా।
జహి శత్రుం మహాబావో కామరూపం దురాసదం॥ 3.43॥

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్సు బ్రిహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్థనసంవాదే కర్మయోగో నామ
తృతీయోఽధ్యాయః ॥

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ జ్ఞానకర్మసంన్యసమోగః ॥

(చతుర్థిషాయః)

శ్రీభగవానువాచ

ఇమం విషయాతే మోగం ప్రోక్తవానహమవ్యయం।
విషయాన్ననవే ప్రాహా మనురిష్ణావ్యకవేచ్ఛిత్తి ॥ 4.1 ॥

ఏవం పరంపరాప్రాప్తమిమం రాజర్షమో విదుః।
స కాలేనేహా మహాతా మోగో నష్టః పరంతప ॥ 4.2 ॥

స ఏవాయం మయా తేచద్య మోగః ప్రోక్తః పురాతనః।
భక్తోచసి మే సఖా చేతి రహస్యం హ్యతదుత్తమం ॥ 4.3 ॥

అర్పన ఉవాచ

అపరం భవతో జన్మ పరం జన్మ విషయతః।
కథమేతద్విజానీయం త్వమాదో ప్రోక్తవానితి ॥ 4.4 ॥

శ్రీభగవానువాచ

బహుని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జునా।
తాన్యహం వేద సర్వాణి న త్వం వేత్త పరంతప ॥ 4.5 ॥

అజోచిం సన్మవ్యయాత్మా భూతానామీశ్వరోచిం సణి।
ప్రకృతిం స్వామధిష్ఠాయ సంభవామ్యత్తమాయయా ॥ 4.6 ॥

యదా యదా హి ధర్మస్య ల్లానిరఘువతి భారత।
అభ్యత్తానమధర్మస్య తదాత్మానం సృజామ్యహం ॥ 4.7 ॥

పరిత్రాణాయ సాధునాం వినాశాయ చ దుష్కృతాం।
ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే॥ 4.8॥

జన్మ కర్మ చ మే దివ్యమేవం మో వేత్తి తత్త్వతః।
త్వైక్తావ దేహం పునర్జన్మ నైతి మామేతి సోచరున॥ 4.9॥

వితరాగభయక్రోధా మన్మయా మాముపాశితాః।
బహువో జ్ఞానతపనా పూతా మదాఖవమాగతాః॥ 4.10॥

యే యథా మాం ప్రపద్యంతే తాంస్తదైవ భజామ్యహం।
మమ వర్తానువర్తంతే మనుష్యః పార్థ సర్వశః॥ 4.11॥

కాంక్షంతః కర్మణాం సిద్ధిం యజంత ఇహా దేవతాః।
ఓప్రం హి మానుషే లోకే సిద్ధిర్భవతి కర్మజా॥ 4.12॥

చాతురవ్యాప్తిం మయా సృష్టిం గుణకర్మవిభాగశః।
తస్య కర్తారమహి మాం విద్యుకర్తారమవ్యయం॥ 4.13॥

న మాం కర్మణి లింపంతి న మే కర్మఫలే సృష్టా।
ఇతి మాం మోకాభిజానాతి కర్మభిర్న స బధ్యతే॥ 4.14॥

ఏవం జ్ఞాతావ కృతం కర్మ పూర్వైరపి ముముక్షుభిః।
కురు కర్తృవ తస్మాత్తవం పూర్వైః పూర్వతరం కృతం॥ 4.15॥

కిం కర్మ కిమకర్మతి కవమోకష్యత్ర మోహతాః।
తత్తే కర్మ ప్రవళ్యమి యజ్జ్ఞాతావ మోక్షసేచుభాత్॥ 4.16॥

కర్మణో హ్యాపి బోధవ్యం బోధవ్యం చ వికర్మణః।
అకర్మణశు బోధవ్యం గహనా కర్మణో గతః॥ 4.17॥

కర్మణ్యకర్మ యః పశ్యేదకర్మణి చ కర్మ యః।
స బుద్ధిమాన్మనుష్యేమ స యుక్తః కృత్స్నాకర్మకృత్॥ 4.18॥

యస్య సరేవ సమారంభః కామసంకల్పవర్జితాః।
జ్ఞానాగ్నిదగ్ధకర్మణం తమాహుః పండితం బుధాః॥ 4.19॥

త్వక్తావ కర్మఫలాసంగం నిత్యతృప్తో నిరాశ్రయః।
కర్మణ్యభిప్రవృత్తోఽపి సైవ కించిత్కురోతి సః॥ 4.20॥

నిరాశిర్వతచిత్తాత్మా త్విక్తసర్వపరిగ్రహః।
శారీరం కేవలం కర్మ కుర్వన్నాపోతి కిలిఖం॥ 4.21॥

యదృచాచలాభసంతుష్టో ద్వంద్వాతీతో విమత్సరః।
సమః సిద్ధాహసిద్ధో చ కృత్వాపి న నిబధ్యతే॥ 4.22॥

గతసంగస్య ముక్తస్య జ్ఞానాహసితచేతసః।
యజ్ఞాయాచరతః కర్మ సమగ్రం ప్రవిలీయతే॥ 4.23॥

బ్రహ్మర్పణం బ్రహ్మ హవిరఘోర్గొన్న బ్రహ్మణా హతం।
బ్రహ్మావతేన గంతవ్యం బ్రహ్మ కర్మ సమాధినా॥ 4.24॥

దైవమేవాపరే యజ్ఞం యోగినః పర్యపాసతే।
బ్రహ్మగ్నావపరే యజ్ఞం యజ్ఞసైవోపజహ్వతి॥ 4.25॥

శ్రీత్రాదీనీంద్రియాణ్యన్యే సంయమాగ్నిషు జహ్వతి।
శబ్దాదీన్వషయానన్యే ఇంద్రియాగ్నిషు జహ్వతి॥ 4.26॥

సర్వాణీంద్రియకర్మణి ప్రాణకర్మణి చాపరే।
ఆత్మసంయమయోగాగ్ను జహ్వతి జ్ఞానదీపితే॥ 4.27॥

ద్రవ్యయజ్ఞస్తపో యజ్ఞా యోగయజ్ఞస్తథాపరే।
సాప్తాయజ్ఞానయజ్ఞాశు యతయః సంశితప్రతాః॥ 4.28॥

అపానే జహ్వతి ప్రాణం ప్రాణేవానం తథాపరే।
ప్రాణాపానగతి రుధ్మాప్త ప్రాణాయామపరాయణాః॥ 4.29॥

అపరే నియతాహరః ప్రాణాన్మాణేషు జుహ్వతి।
సర్వోప్యేతే యజ్ఞవిదో యజ్ఞకపితకల్మశాః || 4.30 ||

యజ్ఞశిష్టామృతభజో యాంతి బ్రహ్మ సనాతనం।
నాయం లోకోస్త్వయజ్ఞస్య కుతోస్త్వః కురుస్త్తమ్ || 4.31 ||

ఏవం బహువిధా యజ్ఞ వితతా బ్రహ్మణో ముఖే।
కర్మజానివధి తాన్నరావైవం జ్ఞాతావ విమోహినే || 4.32 ||

శ్రేయాంద్రవ్యమయాద్వజ్ఞాజ్ఞజ్ఞానయజః పరంతపా।
సర్వం కర్మాఫలం పార్థ జ్ఞానే పరిసమాప్యతే || 4.33 ||

తద్వధి ప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేన సేవయా।
ఉపదేశ్యంతి తే జ్ఞానం జ్ఞానినస్తత్వదర్శనః || 4.34 ||

యజ్ఞజ్ఞాతావ న పునరోగ్రహమేవం యాస్యసి పాండవ।
యేన భూతాన్యశేషాణి ద్రక్ష్యస్యాత్మున్యథో మయి || 4.35 ||

అపి చేదసి పాపేభ్వః సర్వోభ్వః పాపకృతమః।
సర్వం జ్ఞానప్రవైనైవ వృజినం సంతరిష్యసి || 4.36 ||

యత్కైధాంసి సమిద్ధోస్తగ్నిరఘుస్తునాత్మురుతేస్తరునా।
జ్ఞానాగ్నిః సర్వకర్మాణి భస్తునాత్మురుతే తథా || 4.37 ||

న హి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహ విద్యతే।
తత్స్వయం యోగసంస్థః కాలేనాత్మని విందతి || 4.38 ||

శ్రద్ధావాన్ భతే జ్ఞానం తత్పరః సంయతేంద్రియః।
జ్ఞానం లబ్ధావ పరం శాంతిమచిరేణాధిగచ్ఛతి || 4.39 ||

అజ్ఞాచశ్రద్ధానశు సంశయాత్మా వినశ్యతి।
నాయం లోకోఽస్తి న పరో న సుఖం సంశయాత్మనః || 4.40 ||

యోగసంన్యస్తకర్మాణం జ్ఞానసంభిన్మసంశయం।
ఆత్మవంతం న కర్మాణి నిబధ్యంతి ధనంజయ || 4.41 ||

తస్మాదజ్ఞానసంభూతం హృత్స్థం జ్ఞానాసినాత్మనః।
చిత్తైవనం సంశయం యోగమాతిష్ఠోత్తమ్ భారత || 4.42 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్స్మా బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్థసంవాదే జ్ఞానకర్మసంన్యస్యోగో నామ
చతుర్భుధ్యయః ||

శ్రీః
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ సంన్యాసమోగః ॥ (పంచమోక్షాయః)

అర్థన ఉవాచ
జు

సంన్యాసం కర్మణాం కృష్ణ పునరోధం చ శంసని ।
యచేష్టియ ఏతమోరేకం తన్నై బ్రూహిత్ సునిశిచ్తం ॥ 5.1 ॥

శ్రీభగవానువాచ

సంన్యాసః కర్మయోగశ్చ నిఃశ్రేయసకరావశో ।
తమోస్తు కర్మసంన్యాసాత్మర్కమోగో విశిష్యతే ॥ 5.2 ॥

జ్ఞేయః స నిత్యసంన్యాసీ మో న దేవప్పి న కాండతి ।
నిర్వందోవ్ హి మహాబాహో సుఖం బంధాత్మాముచ్యతే ॥ 5.3 ॥

సాంఖ్యమోగో పృథగాఖలాః ప్రవదంతి న పండితాః ।
ఏకమహాసితః సమ్యగుభమోర్ధ్వందతే ఘలం ॥ 5.4 ॥

యత్సంఖ్యైః ప్రాప్యతే స్థానం తదోన్నైరపి గమ్యతే ।
ఏకం సాంఖ్యం చ మోగం చ యః పశ్యతి స పశ్యతి ॥ 5.5 ॥

సంన్యాసస్తు మహాబాహో దుఃఖమాప్తమమోగతః ।
మోగయుక్తో మునిరఖిహ్నా నచిరేణాధిగచ్ఛతి ॥ 5.6 ॥

మోగయుక్తో విశుద్ధాత్మా విజితాత్మా జితేంద్రియః ।
సర్వభూతాత్మభూతాత్మాత్మా కుర్వన్నపి న లిప్యతే ॥ 5.7 ॥

నైవ కించిత్స్తరోమితి యుక్తో మన్యేత తత్త్వవిత్ ।
పశ్యజ్ఞానాణవన్నఎశంజిప్రున్నశ్నాన్సువ్యాప్తః ॥ 5.8 ॥

ప్రలపనివసృజన్మహమున్మిషన్నిమిషన్నిపి।
ఇంద్రియాణీంద్రియార్థేషు వర్తంత ఇతి ధారయి॥ 5.9॥

బ్రహ్మణ్యధాయ కర్మణి సంగం త్వక్తావ కరోతి యః।
లిప్యతే న స పాపేన పద్మపత్రమివాంభనా॥ 5.10॥

కామేన మనసా బుద్ధాయై కేవలైరింద్రియైరపి।
మోగినః కర్మ కుర్వంతి సంగం త్వక్తావత్కుశుద్ధయే॥ 5.11॥

యుక్తఃకర్మఫలం త్వక్తావ శాంతిమాపోతి సైష్మికీం।
అయుక్తః కామకారేణ ఫలే సక్తో నిబధ్యతే॥ 5.12॥

సర్వకర్మణి మనసా సంవ్యస్యాసై సుఖం వశి।
నవద్వారే పురే దేహి సైవ కుర్వన్న కారయి॥ 5.13॥

న కర్తృత్వం న కర్మణి లోకస్య సృజతి ప్రభుః।
న కర్మఫలసంమోగం స్వభావస్తు ప్రవర్తతే॥ 5.14॥

నాదత్తే కస్యచితాపం న చైవ సుకృతం విభుః।
అజ్ఞానేనావృతం జ్ఞానం తేన ముహ్యంతి జంతవః॥ 5.15॥

జ్ఞానేన తు తదజ్ఞానం యేషాం నాశితమాత్మనః।
తేషామాదిత్యవజ్ఞజ్ఞానం ప్రకాశయతి తత్పరం॥ 5.16॥

తదుఖధయస్తదాత్మానస్తన్నిష్టాస్తతపరాయణాః।
గచ్ఛంత్యపునరావృత్తిం జ్ఞాననిరూతకల్పషాః॥ 5.17॥

విద్యావినయసంపన్నే బ్రాహ్మణే గవి హస్తిని।
శుని చైవ శ్వపాకే చ పండితాః సమదర్శనః॥ 5.18॥

ఇహైవ త్రైరితః సర్దో యేషాం సామ్య స్థితం మనః।
నిర్దోషం హా సమం బ్రహ్మ తస్మాద్ బ్రహ్మణి తే స్థితాః॥ 5.19॥

న ప్రహృష్టేయియం ప్రాప్య నోద్యజేతాప్యిప్య చాప్రియం।
స్థిరబుధిరసంమాఢో బ్రహ్మవిద్ బ్రహ్మణి స్థితః॥ 5.20॥

బాహ్యసృష్టప్యస్త్కాత్మా విందత్యాత్మని యత్సుఖం।
న బ్రహ్మయోగయుక్తాత్మా సుఖమక్షయమశ్చతే॥ 5.21॥

యే హా సంస్పర్శజా భోగా దుఃఖమోనయ ఏవ తే।
ఆద్యంతపంతః కొంతేయ న తేమ రమతే బుధః॥ 5.22॥

శక్మోతీహైవ యః సోధుం ప్రాక్షరీరవిమోక్షణాత్।
కామక్రోధోద్భవం వేగం స యుక్తః స సుఖీ నరః॥ 5.23॥

మోకంతఃసుఖోకంతరారామస్తథాంతర్జ్యోతిరేవ యః।
స మోగీ బ్రహ్మనిర్వాణం బ్రహ్మభూతోకథిగచ్ఛతి॥ 5.24॥

లభంతే బ్రహ్మనిర్వాణమృషయః క్షీణకల్పషాః।
చిన్నదైవధా యతాత్మానః సర్వభూతహాతే రతాః॥ 5.25॥

కామక్రోధవియుక్తానాం యతీనాం యతచేతసాం।
అభితో బ్రహ్మనిర్వాణం వర్తతే విదితాత్మానాం॥ 5.26॥

సప్రాన్మాత్మా బహుప్యంశచక్షేచవాంతరే భ్రువోః।
ప్రాణాపానౌ సహౌ కృత్యా నాసాభ్యంతరచారిణౌ॥ 5.27॥

యతేంద్రియమనోబుధిర్మనిర్ముక్షపరాయణః।
విగతేచాచ్ఛభయక్రోధో యః సదా ముక్త ఏవ సః॥ 5.28॥

భోక్తారం యజ్ఞతపసాం సర్వలోకమహేశ్వరం।
సహృదం సర్వభూతానాం జ్ఞాతావ్ మాం శాంతిమృచ్ఛతి॥ 5.29 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవదీతాసూపనిషత్తును బ్రహ్మవిద్యాయం మోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్థనసంవాదే సంన్యాసమోగో నామ
పంచమోక్షాయః॥

శ్రీః
 శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
॥ ధ్యానమోగః ॥
 (పష్ఠో ఒధ్యాయః)

శ్రీభగవానువా�

అనాశ్రితః కర్కుఫలం కార్యం కర్కు కరోతి యః।
స సంన్యాసీ చ మోగీ చ న నిరగ్నిర్గు చాక్రియః॥ 6.1॥

యం సంన్యాసమితి ప్రాహలరోగం తం విద్ధి పాండవ।
న హ్యాసంన్యస్తసంకలో మోగీ భవతి కశ్చన॥ 6.2॥

ఆరురుళ్లోర్కునేరోగం కర్కు కారణముచ్యతే।
మోగారూధస్య తస్మైవ శమః కారణముచ్యతే॥ 6.3॥

యదా హి నేంద్రియార్థేషు న కర్కుస్వనుష్టజతే।
సర్వసంకల్పసంన్యాసీ మోగారూధస్తదోష్యతే॥ 6.4॥

ఉద్ధరేదాత్మనాత్మనం నాత్మనమవసాదమేత్।
ఆత్మైవ హ్యాత్మనో బంధురాత్మైవ రిపురాత్మనః॥ 6.5॥

బంధురాత్మాత్మనస్తస్య యేనాత్మైవాత్మనా జితః।
అనాత్మనస్తు శత్రుతేవ వర్తెత్మాత్మైవ శత్రువత్॥ 6.6॥

జితాత్మనః ప్రశాంతస్య పరమాత్మా సమాహితః।
శితోష్టసుఖుదుఃఖేషు తథా మానాపమానమోః॥ 6.7॥

జ్ఞానవిజ్ఞానతప్తప్తాత్మా కూటసో విజితేంద్రియః।
యుక్త ఇత్యచ్యతే మోగీ సమలోష్టాశ్కాంచనః॥ 6.8॥

సుహృద్యుత్తమార్యదాసీనమధ్యస్థదేవప్యబంధుము।
సాధుప్యమి చ పాపేము సమబుద్ధిర్విశిష్యతే॥ 6.9॥

మోగీ యుంజీత సతతమాత్మానం రహసీ స్థితః।
ఏకాకీ యతచిత్తాత్మా నిరాశీరపరిగ్రహః॥ 6.10॥

శుచౌ దేశే ప్రతిష్టాప్య స్థిరమాసనమాత్మనః।
నాత్ముచిచ్ఛితం నాతినిచం చైలాజినకుశోత్తరం॥ 6.11॥

తత్కొగ్రం మనః కృత్వా యతచిత్తేంద్రియక్రియాః।
ఉపవిశ్యాననే యుంజ్యాద్యోగమాత్మవిశుద్ధయే॥ 6.12॥

సమం కాయశిరోగ్రీవం థారయన్నచలం స్థిరః।
సంప్రేక్ష్య నాసికాగ్రం స్వం దిశశాచనవలోకయి॥ 6.13॥

ప్రశాంతాత్మా విగతభీర్ఖిహృప్యాచారిప్రతే స్థితః।
మనః సంయమ్య మచ్చిత్తో యుక్త ఆసీత మత్సురః॥ 6.14॥

యుంజన్మేవం సదాత్మానం మోగీ నియతమానసః।
శాంతిం నిర్వాణపరమాం మత్సంస్థామధిగచ్ఛతి॥ 6.15॥

నాత్ముశ్నతస్తు మోగోన్నస్తు న చైకాంతమనశ్నతః।
న చాతిస్వప్ను శీలస్వ జాగ్రతో నైవ చారున॥ 6.16॥

యుక్తాహారవిహారస్య యుక్తచేష్టస్య కర్మసు।
యుక్తస్వప్నోవహోధస్య మోగో భవతి దుఃఖహా॥ 6.17॥

యదా వినియతం చిత్తమాత్మన్యేవావతిష్ఠతే।
నిఃస్వాహః సర్వకామేభో యుక్త ఇత్యుచ్యతే తదా॥ 6.18॥

యథా దీపో నివాతస్థో నేంగతే సోపమా స్కృతా।
మోగినో యతచిత్తస్య యుంజతో మోగమాత్మనః॥ 6.19॥

యత్రోపరమతే చిత్తం నిరుద్ధం మోగనేవయా।
యత్ర చైవాత్మనాత్మానం పశ్యన్నాత్మని తుష్ణుతి॥ 6.20 ||

సుఖమాత్యంతికం యత్తద్ బుద్ధిగ్రాహ్యమతీంద్రియం।
వేత్తి యత్ర న చైవాయం స్థితశులతి తత్త్వతః॥ 6.21 ||

యం లభ్యావ చాపరం లాభం మన్యతే నాధికం తతః।
యస్మిన్నిధితో న దుఃఖేన గురుణాపి విచాల్యతే॥ 6.22 ||

తం విద్యాద్ దుఃఖసంమోగపిమోగం మోగసంజ్ఞితం।
స నిశుమేన మోక్తవ్యో మోగోనిర్విష్టచేతనా॥ 6.23 ||

సంకలప్రభవాన్మాంస్తుక్తావ సర్వానశేషతః।
మన్మావేంద్రియగ్రామం వినియమ్య సమంతతః॥ 6.24 ||

శనైః శనైరుపరమేద్ బుద్ధాయ ధృతిగృహీతయా।
ఆత్మసంస్తం మనః కృత్వా న కించిదపి చింతమేత్॥ 6.25 ||

యతో యతో నిశురతి మనశుంచలమస్తిరం।
తతస్తతో నియమైయతదాత్మన్యేవ వశం నమేత్॥ 6.26 ||

ప్రశాంతమనసం హ్యానం మోగినం సుఖమత్తమం।
ఉపైతి శాంతరజసం బ్రహ్మాభూతమకల్పం॥ 6.27 ||

యుంజన్మేవం సదాత్మానం మోగీ విగతకల్పః।
సుఖేన బ్రహ్మసంస్వర్పుమత్యంతం సుఖమశ్నుతే॥ 6.28 ||

సర్వభూతస్థమాత్మానం సర్వభూతాని చాత్మని।
శఙ్కతే మోగయక్తాత్మా సర్వత సమదర్శనః॥ 6.29 ||

మో మాం పశ్యతి సర్వత సర్వం చ మయి పశ్యతి।
తస్యాహం న ప్రణాయమి స చ మే న ప్రణశ్యతి॥ 6.30 ||

సర్వభూతస్థితం మో మాం భజతేకత్వమాస్థితః।
సర్వధా వర్తమానోఽపి స మోగీ మయి వర్తతే॥ 6.31॥

ఆతోపమ్యేన సర్వత్ర సమం పశ్యతి మోఽర్జున।
సుఖం వా యది వా దుఃఖం స మోగీ పరమో మతః॥ 6.32॥

అర్జున ఉవాచ

మోఽయం మోగస్వయా ప్రోక్తః సామ్యేన మధుసూదన।
ఏతస్యహం న పశ్యామి చంచలత్వాత్మిం స్థిరాం॥ 6.33॥

చంచలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్ దృఢం।
తస్యహం నిగ్రహం మన్యే వామోరివ సుదుష్టరం॥ 6.34॥

శ్రీభగవానువాచ

అసంశయం మహాబాహో మనో దురిగ్రహం చలం।
అభ్యాసేన తు కొంతేయ పైరాగ్యేణ చ గృహ్యతే॥ 6.35॥

అసంయతా త్వనా మోగో దుష్టాపిత ఇతి మే మతిః।
పశ్యత్వనా తు యతతా శక్యోఽవాప్తముపాయతః॥ 6.36॥

అర్జున ఉవాచ

అయతిః శ్రద్ధమోపేతో మోగాచ్ఛలితమానసః।
అప్రాప్య మోగసంసిద్ధిం కాం గతిం కృష్ణ గచ్ఛతి॥ 6.37॥

కచినోన్నభయవిభ్రష్టశిన్ననాన్నభమివ నశ్యతి।
అప్రతిష్టో మహాబాహో విమూర్ధో బ్రహ్మణః పథి॥ 6.38॥

ఏతన్నే సంశయం కృష్ణ చేత్తుమర్మస్యశేషతః।
త్వదన్యః సంశయస్యాస్య చేత్తా న హ్యపవద్యతే॥ 6.39॥

శ్రీభగవానువాच

పార్థ నైవేహా నాముత్ర వినాశస్తస్య విద్యైతే।
న హి కల్యాణకృత్సుశివ్ దుర్గతిం తాత గచ్ఛతి॥ 6.40 ||

ప్రాప్య పుణ్యకృతాం లోకానుషితాం శాశ్వతీః సమాః।
శుచినాం శ్రీమతాం గేహో మోగభ్రష్టో ఒఖిజాయతే॥ 6.41 ||

అథవా మోగినామేవ కులే భవతి ధీమతాం।
ఎత్తథి దుర్గభతరం లోకే జన్మ యదీదృశం॥ 6.42 ||

తత్త తం బుధిసంమోగం లభతే పౌర్వదేహాకం।
యతతే చ తతో భూయః సంసిద్ధో కురునందన॥ 6.43 ||

పూర్వాఖ్యానేన తేషైవ ప్రియతే హ్యవశోఽపి సః।
జిజ్ఞాసురపి మోగస్య శబ్దబ్రహ్మతివర్తతే॥ 6.44 ||

ప్రయత్నాద్యతమానస్తు మోగీ సంశుద్ధిలిప్పః।
అనేకజన్మసంసిద్ధస్తతో యాతి పరాం గతిం॥ 6.45 ||

తపస్విభోయోఽధికో మోగీ జ్ఞానిభోయోఽపి మతోఽధికః।
కర్మభ్యశాచధికో మోగీ తస్మాదోయీగీ భవార్జున॥ 6.46 ||

మోగినామపి సర్వోఽముద్దతేనాంతరాత్మనా।
శ్రద్ధావాన్ఘజతే మో మాం స మే యుక్తతమో మతః॥ 6.47 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్స్తు బ్రహ్మవిద్యాయాం మోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణరూపనసంవాదే ధ్యానమోగో నామ
షష్ఠోఽధ్యాయః ॥

శ్రీః
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ జ్ఞానవిజ్ఞానమోగః ॥
(సప్తమాంధ్యాయః)

శ్రీభగవానువా�

మయ్యాసక్తమనాః పార్థ మోగం యుంజన్మదాశ్రయః |
అసంశయం సమగ్రం మాం యథా జ్ఞాస్యసి తచ్ఛుణు || 7.1 ||

జ్ఞానం తేంపాం సవిజ్ఞానమిదం వఞ్చాయమ్యశేషతః |
యజ్ఞజ్ఞాతాయ నేహ భూమోఽన్యజ్ఞాతవ్యమవశిష్యతే || 7.2 ||

మనష్యాణాం సహార్థము కశిచద్వతతి సిద్ధయే |
యతతామపి సిద్ధానాం కశిచన్మాం వేత్తి తత్త్వతః || 7.3 ||

భూమిరాపోనలో వాయుః ఖం మనో బుద్ధిరేవ చ |
అహంకార ఇతియం మే భిన్నా ప్రకృతిరఘ్ఫథా || 7.4 ||

అపరేయమితస్వన్యాం ప్రకృతిం విధి మే పరాం |
జీవభూతాం మహాబాహో యమేదం ధార్యతే జగత్ || 7.5 ||

ఎతదోయసిని భూతాని సర్వాణీత్యపథారయ |
అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రలయస్తుథా || 7.6 ||

మత్తః పరతరం నాన్యత్స్మించిదస్తి ధనంజయ |
మయి సర్వమిదం ప్రోతం సూత్రే మణిగణా ఇవ || 7.7 ||

రసోనేమపున్ కౌంతేయ ప్రభాస్మి శశిసూర్యమోః |
ప్రణవః సర్వవేదేము శబ్దః ఫే పౌరుషం నృషు || 7.8 ||

పుణ్యో గంధః పృథివ్యాం చ తేజశాచస్నై విభావనో |
జీవనం సర్వభూతేషు తపశాచస్నై తపస్విషు || 7.9 ||

చీజం మాం సర్వభూతానాం విధి పార్థ సనాతనం |
బుధిరుఖధిమతామస్నై తేజస్తేజస్వినామహం || 7.10 ||

బలం బలవతొం చాహం కామరాగవివర్జితం |
ధర్మావిరుద్ధో భూతేషు కామోకస్నై భరతర్భాష || 7.11 ||

యే ఛైవ సాత్మ్యకా భావా రాజసాస్తామసాశు యే |
మత్త ఏవేతి తాన్విది న త్వహం తేషు తే మయి || 7.12 ||

త్రిభీర్ధుణమయైరాఖైరేభిః సర్వమిదం జగత్ |
మోహితం నాభిజానాతి మామేభ్యః పరమవ్యయం || 7.13 ||

దైవి హ్యాషా గుణమయా మమ మాయా దురత్యయా |
మామేవ యే ప్రపద్యంతే మాయామేతాం తరంతి తే || 7.14 ||

న మాం దుష్కృతినో మూర్ఖాః ప్రపద్యంతే నరాధమాః |
మాయయాపహృతజ్ఞానా ఆసురం భావమాశ్రితాః || 7.15 ||

చతుర్విధా భజంతే మాం జనాః సుకృతినోక్షరుని |
ఆర్తో జిజ్ఞాసురర్థాధి జ్ఞానీ చ భరతర్భాష || 7.16 ||

తేషాం జ్ఞానీ నిత్యయుక్త ఏకభక్తిర్విశిష్టుతే |
ప్రిమో హి జ్ఞానినోక్షర్థమహం స చ మమ ప్రియః || 7.17 ||

ఉదారాః సర్వ ఏవైతే జ్ఞానీ త్వాత్మైవ మే మతం |
ఆస్థితః స హి యుక్తాత్మ మామేవానుత్తమాం గతిం || 7.18 ||

బహునాం జన్మనామంతే జ్ఞానవాన్మాం ప్రపద్యతే।
వాసుదేవః సర్వమితి స మహాత్మా సుదుర్లభః || 7.19 ||

కామై సైసైర్పుత్జ్ఞానాః ప్రపద్యంతే న్యదేవతాః।
తం తం నియమమాస్థాయ ప్రకృత్యా నియతాః స్వయా || 7.20 ||

యో యో యాం యాం తనుం భక్తః శ్రద్ధయార్థితుమిచ్ఛతి।
తస్య తస్యాచలాం శ్రద్ధాం తామేవ విదధామ్యహం || 7.21 ||

స తయా శ్రద్ధయా యుక్తస్తస్యారాధనమిహతే।
లభతే చ తతః కామాన్మైవ విహాతాస్తాణ || 7.22 ||

అంతవత్తు ఫలం తేషాం తద్భవత్యల్పమేధసాం।
దేవాందేవయజ్ఞో యాంతి మద్భక్తా యాంతి మామపి || 7.23 ||

అవ్యక్తం వ్యక్తమాపన్నం మన్యంతే మామబుద్ధయః।
పరం భావమజ్ఞానంతో మమావ్యయమనుతమం || 7.24 ||

నాహం ప్రకాశః సర్వస్య యోగమాయాసమావృతః।
మూర్ఖోఽయం నాభిజానాతి లోకో మామజమవ్యయం || 7.25 ||

వేదాహం సమతీతాని వర్తమానాని చార్జున।
భవిష్యణి చ భూతాని మాం తు వేద న కశ్చన || 7.26 ||

ఇచ్చాద్వేషసమత్తేన ద్వంద్వమోహేన భారత।
సర్వభూతాని సంమోహం సర్వే యాంతి పరంతప || 7.27 ||

యేషాం త్వంతగతం పాపం జనానాం పుణ్యకర్మణాం।
తే ద్వంద్వమోహనిర్మక్తా భజంతే మాం దృఢప్రతాః || 7.28 ||

జరామరణమోఙ్గయ మామాత్రిత్య యతంతి యే।
తే బ్రిహ్మ తద్విదుః కృత్స్నమధ్యత్సుం కర్మ చాఖిలం || 7.29 ||

సాధిభూతాధిదైవం మాం సాధియజ్ఞం చ యే విదుః।
ప్రయాణకాలేచి చ మాం తే విదుర్వ్యక్తచేతసః॥ 7.30॥

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్తు బ్రహ్మవిద్యాయాం మోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే జ్ఞానవిజ్ఞానమోగో నామ
సప్తమోఽధ్యాయః ॥

శ్రీః
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ అక్షరబ్రహ్మామోగః ॥
(అష్టమాంధ్యాయః)

అర్థన ఉవాచ

కిం తద్ బ్రహ్మా కిమధ్యాత్మం కిం కర్మ పురుషోత్తమా
అధిభూతం చ కిం ప్రోక్తమధిదైవం కిముచ్యతే ॥ 8.1 ॥

అధియజ్ఞః కథం కోఽత్ర దేహోఽస్మిన్నాధుసూదనా
ప్రయాణకాలే చ కథం జ్ఞేమోఽసి నియతాత్మభిః ॥ 8.2 ॥

శ్రీభగవానువాచ

అక్షరం బ్రహ్మా పరమం స్వభావోఽధ్యాత్మముచ్యతే
భూతభావోద్భవకరో విసర్గః కర్మసంజ్ఞితః ॥ 8.3 ॥

అధిభూతం క్షరో భావః పురుషాచధిదైవతం
అధియజ్ఞోఽహమేవాత్ర దేహో దేహాభృతాం వర ॥ 8.4 ॥

అంతకాలే చ మామేవ స్నేరన్ముక్తావ కలేవరం
యః ప్రయాతి స మద్భావం యాతి నాస్త్యాత్ర సంశయః ॥ 8.5 ॥

యం యం వాఽపి స్నేరనాభవం త్వయజత్వంతే కలేవరం
తం తమేషైతి కౌంతేయ సదా తద్భావభావితః ॥ 8.6 ॥

తస్మాత్పూర్వేషు కాలేషు మామనుస్నేర యుధ్య చ
మయ్యర్పితమనోబుధిర్మామేషైష్యస్యసంశయః ॥ 8.7 ॥

అభ్యసమోగయుక్తేన చేతసా నాన్యగామినా|
పరమం పురుషం దివ్యం యాతి పార్థానుచింతయణ ॥ 8.8 ॥

కవిం పురాణమనుశాస్తారం
అణోరణీయంసమనుస్కరేద్వః|
సర్వస్వ ధాతారమచింత్యరూపం
ఆదిత్యవర్జం తమసః పరస్తాత్ ॥ 8.9 ॥

ప్రయాణకాలే మనసాచవలేన
భక్త్య యుక్తో మోగబలేన చైవ|
భ్రూవోర్గుధ్వే ప్రాణమావేశ్య సమ్యక్
స తం పరం పురుషముపైతి దివ్యం ॥ 8.10 ॥

యదక్షరం వేదవిదో వదంతి
విశంతి యద్వతమో వితరాగాః|
యదిచ్ఛంతో బ్రహ్మాచర్యం చరంతి
తత్తే పదం సంగ్రహాణ ప్రవక్ష్య ॥ 8.11 ॥

సర్వదావరాణి సంయమ్య మనో హృది నిరుధ్య చ|
మూర్ఖుధాయాత్మనః ప్రాణమాస్తితో మోగధారణాం ॥ 8.12 ॥

ఉమిత్యేకాఙ్కరం బ్రహ్మ వ్యాహారన్మామనుస్కరణ|
యః ప్రయాతి త్యజందేహం స యాతి పరమాం గతిం ॥ 8.13 ॥

అనన్యచేతాః సతతం మో మాం స్కురతి నిత్యశః|
తస్యహం సులభః పార్థ నిత్యయుక్తస్య మోగినః ॥ 8.14 ॥

మాముపేత్య పునర్జన్మ దుఃఖాలయమశాశ్వతం|
నాప్నువంతి మహాత్మానః సంస్థిం పరమాం గతాః ॥ 8.15 ॥

ఆబ్రహ్మభువనాలోకాః పునరావర్తినో గజున
మాముపేత్య తు కొంతేయ పునర్జన్మనై న విద్యతే || 8.16 ||

సహస్రముగపర్యంతమహార్యద్ బ్రహ్మాణో విదుః।
రాత్రిం యుగసహస్రాంతాం తేవెళోరాత్రవిదో జనాః || 8.17 ||

అవ్యక్తాద్ వ్యక్తయః సర్వాః ప్రభవంత్యహారాగమే।
రాత్రాగమే ప్రలీయంతే తత్త్వావ్యక్తసంజ్ఞకే || 8.18 ||

భూతద్రామః స ఏవాయం భూతావ్ భూతావ్ ప్రలీయతే।
రాత్రాగమేవశః పార్థ ప్రభవత్యహారాగమే || 8.19 ||

పరస్తస్మాతు భావో గోవ్యో వ్యక్తో వ్యక్తా త్సనాతనః।
యః స సర్వేషు భూతేము నశ్యత్ను న వినశ్యతి || 8.20 ||

అవ్యక్తో క్షర ఇత్యక్షస్మాహాః పరమాం గతిం।
యం ప్రాప్య న నివర్తంతే తద్ధామ పరమం మమ || 8.21 ||

పురుషః స పరః పార్థ భక్తావ్ లభ్యస్వనన్యయా।
యస్యాంతఃస్థాని భూతాని యేన సర్వమిదం తతం || 8.22 ||

యత్ కాలే త్వనావృతీమావృతిం చైవ యోగినః।
ప్రయాతా యాంతి తం కాలం వజ్ఞామి భరతర్భం || 8.23 ||

అగ్నిర్జ్యోతిరహాః శుక్లః షణ్మాసా ఉత్తరాయణం।
తత్త్త్వ ప్రయాతా గచ్ఛంతి బ్రహ్మ బ్రహ్మవిదో జనాః || 8.24 ||

ధూమో రాత్రిస్తథా కృష్ణః షణ్మాసా దష్టిణాయనం।
తత్త్వ చాంద్రమసం జ్యోతిర్యోగీ ప్రాప్య నివర్తతే || 8.25 ||

శుక్లకృష్ణే గతి హ్యతే జగతః శాశ్వతే మతే।
ఏకయా యాత్మనావృతీమన్యయావర్తతే పునః || 8.26 ||

నైతే సృతి పార్థ జాననోగీ మహాతి కశ్చన |
తస్మాత్సర్వేషు కాలేషు యోగయుక్తో భవార్జున || 8.27 ||

వేదేషు యజ్ఞేషు తపఃసు చైవ
దానేషు యత్పుణ్యఫలం ప్రదిష్టం |
అత్యేతి తత్సర్వమిదం విదితావ
యోగీ పరం స్థానముషైతి చాద్యం || 8.28 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్స్తు బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణరూపసంవాదే అక్షరబ్రహ్మయోగో నామ
అష్టమాంధ్యయః ||

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ రాజవిద్యారాజగుహ్యమోగః ॥ (నవమోక్షధ్యాయః)

శ్రీభగవానువాచ

ఇదం తు తే గుహ్యతమం ప్రవజ్ఞమ్యనసూయై ।
జ్ఞానం విజ్ఞానసహితం యజ్ఞజ్ఞాతాయ మోక్షసేవశుభాత్ || 9.1 ||

రాజవిద్యా రాజగుహ్యం పవిత్రమిదముత్తమం ।
ప్రత్యక్షావగమం ధర్మాయం సుసుఖం కర్తుమవ్యయం || 9.2 ||

అశ్రద్ధధానాః పురుషా ధర్మాస్యస్య పరంతపు ।
అప్రాప్య మాం నివర్తంతే మృత్యుసంసారవర్త్తని || 9.3 ||

మయా తతమిదం సర్వం జగదవ్యక్తమూర్తినా ।
మత్స్యాని సర్వభూతాని న చాహాం తేష్యవస్థితః || 9.4 ||

న చ మత్స్యాని భూతాని పశ్య మే మోగమైశ్వరం ।
భూతభృన్న చ భూతస్థో మమాత్మా భూతభావనః || 9.5 ||

యథాకాశస్థితో నిత్యం వాయుః సర్వత్రగో మహోణి ।
తథా సర్వాణి భూతాని మత్స్యానిత్యపథారయ || 9.6 ||

సర్వభూతాని కౌంతేయ ప్రకృతిం యాంతి మామికాం ।
కల్పక్షయే పునస్తాని కల్పదో విసృజామ్యహం || 9.7 ||

ప్రకృతిం స్వామపష్టబ్య విసృజామి పునః పునః ।
భూతద్రామమిమం కృతస్నమవశం ప్రకృతేర్వశాత్ || 9.8 ||

న చ మాం తాని కర్మణి నిబధ్యంతి ధనంజయ |
ఉదాసీనవదాసీనమసక్తం తేషు కర్మసు || 9.9 ||

మయాధ్వర్జేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరం |
వేతునానేన కౌంతేయ జగద్విపరివర్తతే || 9.10 ||

అవజానంతి మాం మూర్ఖా మానుషీం తనుమాత్రితం |
పరం భావమజానంతో మమ భూతమవేశ్వరం || 9.11 ||

మోఘూశా మోఘుకర్మణో మోఘుజ్ఞానా విచేతసః |
రాక్షసీమాసురీం ఛైవ ప్రకృతిం మోహానీం శ్రితాః || 9.12 ||

మహాత్మానస్తు మాం పార్థ దైవిం ప్రకృతిమాత్రితాః |
భజంత్యనన్యమనసో జ్ఞాతావ్ భూతాదిమవ్యయం || 9.13 ||

సతతం కీర్తయంతో మాం యతంతశు దృఢప్రతాః |
నమస్యంతశు మాం భక్తావ్ నిత్యయుక్తా ఉపాసతే || 9.14 ||

జ్ఞానయజ్ఞేన చాప్యన్యే యజంతో మాముపాసతే |
ఏకత్వేన పృథక్త్వేన బహుధా విశ్వతోముఖం || 9.15 ||

అహం క్రతురహం యజ్ఞః స్వధాహమహాషథం |
మంత్రోఽహమహామేవాజ్యమహమగ్నిరహం హతం || 9.16 ||

పితాహమస్య జగతో మాతా ధాతా పితామహః |
వేద్యం పవిత్రమోంకార బుక్కామ యజరేవ చ || 9.17 ||

గతిరభూతా ప్రభుః సాంక్షీ నివాసః శరణం సుహృత్తి |
ప్రభవః ప్రలయః స్థానం నిధానం బీజమవ్యయం || 9.18 ||

తపామ్యహమహం వర్షం నిగృష్టమ్యత్సృజామి చ |
అమృతం ఛైవ మృత్యుశు సదసచాచహమరున || 9.19 ||

త్రైవిద్య మాం సో మపాః పూతపాపా
యజేరిష్టోవ స్వర్గతిం ప్రార్థయంతే।
తే పుణ్యమాసాద్య సురేంద్రలోకం
అశ్నంతి దివ్యాందివి దేవభోగాణ ॥ 9.20 ॥

తే తం భుక్తావ స్వర్గలోకం విశాలం
క్షీణే పుణ్య మర్యోకం విశంతి।
ఏవం త్రయాధర్మమనుప్రపన్హాన్
గతాగతం కామకామా లభంతే ॥ 9.21 ॥

అనన్యశిచంతయంతో మాం మే జనాః పర్యపాశతే।
తేషాం నిత్యాభియక్తానాం యోగక్షీమం వహామ్యహం ॥ 9.22 ॥

యేవ్యన్యదేవతాభక్తా యజంతే శ్రద్ధయాన్వితాః।
తేషాం మామేవ కొంతేయ యజంత్యుపిధిపూర్వకం ॥ 9.23 ॥

అహం హా సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభురేవ చ।
న తు మామభిజానంతి తత్త్వేనాతశచ్ఛవంతి తే ॥ 9.24 ॥

యాంతి దేవప్రతా దేవాన్యిత్వాన్యాంతి హితృప్రతాః।
భూతాని యాంతి భూతేజ్యా యాంతి మద్యాజినోషాం మాం ॥ 9.25 ॥

పత్రం పుష్టం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యై ప్రయచ్ఛతి।
తదహం భక్త్యైపహృతమశానుమి ప్రయతాత్మనః ॥ 9.26 ॥

యత్కురోషి యదశానుసి యజ్ఞహోషి దదాసి యత్తి।
యత్తపస్యసి కొంతేయ తత్తుర్యష్ట మదర్పణం ॥ 9.27 ॥

శుభాశుభఫలైరేవం మోక్ష్యనే కర్మబంధమైః।
సంన్యాసయోగయక్తాత్మా విముక్తో మాముషైష్యసి ॥ 9.28 ॥

సమోచహం సర్వభూతేషు న మే ద్వషోఽస్తి న ప్రియః।
యే భజంతి తు మాం భక్త్యై మయి తే తేషు చాప్యహం॥ 9.29 ||

అపి చేత్సుదురాచారో భజతే మామనన్యభాక్తి|
సాధురేవ స మంతవ్యః సమ్యగ్వ్యవసితో హి సః॥ 9.30 ||

క్షిప్రం భవతి ధర్మాత్మా శశ్వతాభంతిం నిగచ్ఛతి|
కౌంతేయ ప్రతిజానీహి న మే భక్తః ప్రణశ్యతి॥ 9.31 ||

మాం హి పార్థ వ్యపాత్రిత్యై యేచి స్విః పాపమోనయః|
స్త్రిమో పైశ్యాస్తథా శూద్రాస్తేచి యాంతి పరాం గతిం॥ 9.32 ||

కిం పునర్విహ్వాణాః పుణ్య భక్తా రాజురయస్తథా|
అనిత్వమనుఖం లోకమిమం ప్రాప్య భజస్వ మాం॥ 9.33 ||

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజి మాం నమస్కరు|
మామేవైష్యసి యుక్తేవమాత్మానం మత్పరాయణః॥ 9.34 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవదీతాసూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం మోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే రాజవిద్యారాజగుహ్యమోగో నామ
నవమోచాయః ॥

శ్రీః
 శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
॥ విభూతిమోగ్ం ॥
 (దశమోకథ్యాయః)

శ్రీభగవానువాచ

భూయ ఏవ మహాబాహో శృంగమే పరమం వచః |
 యత్తైషాం ప్రీయమాణాయ వఙ్మాయి హితకామ్యయా || 10.1 ||

న మే విదుః సురగణాః ప్రభవం న మహార్థయః |
 అహమాదిర్షి దేవానాం మహార్థిణాం చ సర్వశః || 10.2 ||

మో మామజమనాదిం చ వేత్తి లోకమహేశ్వరం |
 అసంమూడ్ధః స మర్యైషు సర్వప్రాపైః ప్రముచ్యతే || 10.3 ||

ఖుద్దిర్షానుసంమోహః త్రమా సత్యం దమః శమః |
 సుఖం దుఃఖం భవోకభావో భయం చాభయమేవ చ || 10.4 ||

అహింసా సమతా తుష్టిస్తపో దానం యజోకయశః |
 భవంతి భావా భూతానాం మత్త ఏవ పృథగ్రివధాః || 10.5 ||

మహార్థయః సప్త పూర్వే చత్వారో మనవస్తుధా |
 మద్భావా మానసా జాతా యేషాం లోక ఇమాః ప్రజాః || 10.6 ||

ఏతాం విభూతిం మోగం చ మమ మో వేత్తి తత్త్వతః |
 సోకివికంపేన మోగేన యుజ్యతే నాత్ర సంశయః || 10.7 ||

అహాం సర్వస్య ప్రభవో మత్తః సర్వం ప్రవర్తతే |
 ఇతి మత్వా భజంతే మాం బుధా భావసమన్వితాః || 10.8 ||

మచ్చిత్తా మద్దత్తప్రాణా బోధయంతః పరస్పరం।
కథయంతశు మాం నిత్యం తుష్ణంతి చ రమంతి చ॥ 10.9॥

తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకం।
దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మాముపయాంతి తే॥ 10.10॥

తేషామేవానుకంపార్థమహామజ్ఞానజం తమః।
నాశయామ్యత్సుభావస్థో జ్ఞానదీపేన భాస్వతా॥ 10.11॥

ఆర్యన ఉవాచ

పరం బ్రహ్మ పరం ధామ పవిత్రం పరమం భవాణి।
పురుషం శాశ్వతం దివ్యమాదిదేవమజం విభుం॥ 10.12॥

ఆహస్తావ్యమృషయః సర్వే దేవర్షిరాన్ రదస్తథా।
అసితో దేవలో వ్యాసః స్వయం చైవ బ్రహ్మిం మే॥ 10.13॥

సర్వమేతదృతం మన్యే యన్మాం వదసి కేశవ!
న హితే భగవన్వ్యక్తిం విదుర్దేవా న దానవాః॥ 10.14॥

స్వయమేవాత్మనాత్మనం వేత్త త్వం పురుషోత్తమి।
భూతభావన భూతేశ దేవదేవ జగత్పుతే॥ 10.15॥

వక్తుమర్మస్యశేషేణ దివ్యై హ్యత్మవిభూతయః।
యాభిర్విభూతిభిర్లోకానిమాంస్త్వం వ్యాప్తి తిష్ఠసి॥ 10.16॥

కథం విద్యామహం యోగింస్తావ్యం సదా పరిచింతయణి।
కేషు కేషు చ భావేషు చింతోఽసి భగవన్మయా॥ 10.17॥

విస్తరేణాత్మనో యోగం విభూతిం చ జనార్థని।
భూయః కథయ తృప్తిర్మా శృణ్యతో నాస్తి మేఘమృతం॥ 10.18॥

శ్రీభగవానువాচ

హంత తే కథయశ్చామి దివ్యా హ్యోత్సువిభూతయః।
ప్రాధాన్యతః కురుత్రైష్ట నాస్త్యంతో విస్తరస్య మే॥ 10.19॥

అహమాత్మా గుడాకేశ సర్వభూతాశయస్థితః।
అహమాదిశచు మధ్యం చ భూతానామంత ఏవ చ॥ 10.20॥

ఆదిత్యానామహం విష్ణుర్జ్యోతిశాం రవిరంశుమాణి।
మరీచిర్మరుతామస్నై నక్కత్రాణామహం శశి॥ 10.21॥

వేదానాం సామవేదోఽస్నై దేవానామస్నై వాసవః।
ఇంద్రియాణాం మనశాచస్నై భూతానామస్నై చేతనా॥ 10.22॥

రుద్రాణాం శంకరశాచస్నై విత్తేశో యక్కరక్షసాం।
వసూనాం పావకశాచస్నై మేరుః శిఖరిణామహం॥ 10.23॥

పురోధసాం చ ముఖ్యం మాం విధి పార్థ బృహస్పతిం।
సేనాసీనామహం స్క్రందః సరసామస్నై సాగరః॥ 10.24॥

మహార్షీణాం భృగురహం గిరామస్నైకమక్కరం।
యజ్ఞానాం జపయజ్ఞోఽస్నై స్థావరాణాం హామాలయః॥ 10.25॥

అశ్విత్తః సర్వవృష్ణాణాం దేవర్షీణాం చ నారదః।
గంధర్వాణాం చిత్రరథః సిద్ధానాం కపిలో మునిః॥ 10.26॥

ఉచ్చైఃశ్రవసమశ్వనాం విధి మామమృతోద్భవం।
ఐరావతం గజేంద్రాణాం నరాణాం చ నరాధిపం॥ 10.27॥

ఆయుధానామహం వజ్రం ధేమానామస్నై కామధుక్।
ప్రజనశాచస్నై కందర్పః సర్వాణామస్నై వాసుకిః॥ 10.28॥

అనంతశాచస్నే నాగానాం వరుణో యాదసామహం।
పిత్రాణామర్యమా చాస్నే యమః సంయమతామహం॥ 10.29॥

ప్రపోదశాచస్నే దైత్యానాం కాలః కలయతామహం।
మృగాణాం చ మృగేంద్రోఽహం పైనతేయశు పక్షిణాం॥ 10.30॥

పవనః పవతామస్నే రామః శస్త్రభృతామహం।
రుఘాణాం మకరశాచస్నే ప్రోతసామస్నే జాహ్నాపీ॥ 10.31॥

సర్దాణామాదిరంతశు మధ్యం చైవాహమర్జున।
అధ్యాత్మవిద్యా విద్యానాం వాదః ప్రవదతామహం॥ 10.32॥

అక్షరాణామకారోఽస్నే ద్వంద్వః సామాసికస్య చ।
అహమేవాక్షయః కాలో ధాతాఽహం విశ్వతోముఖః॥ 10.33॥

మృత్యుః సర్వహరశాచహముద్భవశు భవిష్యతాం।
కీర్తిః శ్రీరావ్కు నారీణాం స్కుతిర్మేధా ధృతిః క్షమా॥ 10.34॥

బృహత్సామ తథా సామ్మాం గాయత్రీ చందసామహం।
మాసానాం మార్గశిరోఽహమృతునాం కుసుమాకరః॥ 10.35॥

ద్వ్యతం భలయతామస్నే తేజస్తేజస్వనామహం।
జయోఽస్నే వ్యవసాయోఽస్నే సత్త్వం సత్త్వవతామహం॥ 10.36॥

వృష్టినాం వాసుదేవోఽస్నే పాండవానాం ధనంజయః।
మునీనామప్యహం వ్యాసః కవినాముశనా కవిః॥ 10.37॥

దండో దమయతామస్నే నీతిరస్నే జిగీపతాం।
మౌనం పైవాస్నే గుహ్యనాం జ్ఞానం జ్ఞానవతామహం॥ 10.38॥

యచ్చాపి సర్వభూతానాం బీజం తదహమర్జున।
న తదస్తు వినా యత్స్వన్మయా భూతం చరాచరం॥ 10.39॥

నాంతోఎస్తి మమ దివ్యానాం విభూతీనాం పరంతప |
ఏష తూద్యేశతః ప్రోక్తో విభూతేర్విష్టరో మయా || 10.40 ||

యద్వద్విభూతిమత్సత్త్వం శ్రీమద్భార్జితమేవ వా |
తత్తుదేవావగచ్ఛ త్వం మమ తేజోంశసంభవం || 10.41 ||

అథవా బహుమైతేన కిం జ్ఞాతేన తవార్జున |
విష్ణువామిదం కృత్స్నమేకాంశేన స్థితో జగత్ || 10.42 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్స్నాన్ బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రాన్
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే విభూతియోగో నామ
దశమోఒధ్యయః ||

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ విశ్వరూపదర్శనమోగః ॥

(ఏకాదశోఒధ్యాయః)

అర్జున ఉవాచ

మదనుగ్రహాయ పరమం గుహ్యమధ్యత్వసంజ్ఞితం।
యత్వమోక్తం వచ్స్తేన మోహోఽయం విగతో మమ ॥ 11.1 ॥

భవాప్యయో హి భూతానాం శ్రుతో విస్తరశో మయా।
త్వత్తః కమలపత్రాక్ష మాహాత్మ్యమపి చాప్యయం ॥ 11.2 ॥

ఏవమేతద్వథాత్ త్వమాత్మానం పరమేశ్వరా।
ద్రష్టుమిచాచుమి తే రూపమైశ్వరం పురుషోత్తమ ॥ 11.3 ॥

మన్యసే యది తచ్ఛక్యం మయా ద్రష్టుమితి ప్రభో।
మోగేశ్వర తతో మే త్వం దర్శయాత్మానమవ్యయం ॥ 11.4 ॥

శ్రీభగవానువాచ

పశ్య మే పార్థ రూపాణి శతశోఽథ సహస్రశః।
నానావిధాని దివ్యాని నానావర్ణాకృతీని చ ॥ 11.5 ॥

పశ్యాదిత్యాన్వసూమ్రదానశ్యనో మరుతస్తథా।
బహున్యదృష్టపూర్వాణి పశ్యశుర్యాణి భారత ॥ 11.6 ॥

ఇష్టోకస్తం జగత్కృతన్నం పశ్యద్వి సచరాచరం।
మమ దేహా గుడాకేశ యచ్చాన్యద్ ద్రష్టుమిచ్చని ॥ 11.7 ॥

న తు మాం శక్యే ద్రష్టమనేవై స్వచ్ఛషా ।
దివ్యం దదామి తే చక్షః పశ్య మే మోగమైశ్వరం || 11.8 ||

సంజయ ఉపాచ

ఏవముక్తావ తతో రాజన్మహామోగేశ్వరో హరిః ।
దర్శయామాస పొర్చాయ పరమం రూపమైశ్వరం || 11.9 ||

అనేకవక్తృవయనమనేకాద్మఖతదర్శనం ।
అనేకదివ్యాభరణం దివ్యానేకోద్యతాయుధం || 11.10 ||

దివ్యమాల్యంబరథరం దివ్యగంధానులేపనం ।
సర్వశచర్యమయం దేవమనంతం విశ్వతోముఖం || 11.11 ||

దివి సూర్యసహస్రస్య భవేద్యగపదుత్తితా ।
యది భాః సదృషీ సా స్యాదాఖసస్తస్య మహాత్మనః || 11.12 ||

తత్తైకసం జగత్కృత్సుం ప్రవిభక్తమనేకథా ।
అపశ్యదేవదేవస్య శరీరే పాండవస్తుదా || 11.13 ||

తతః స విస్క్యయావిష్టో హృష్టరోమా థనంజయః ।
ప్రణమ్య శిరసా దేవం కృతాంజలిరభాషత || 11.14 ||

అరున ఉపాచ

పశ్యమి దేవాంస్తవ దేవ దేహా
సర్వంస్తుథా భూతవిశేషసంఘాణ ।
బ్రిహ్మాణమిశం కమలాసనస్థం
బుషీంశు సర్వమరగాంశు దివ్యాణ || 11.15 ||

అనేకబాహూదరవక్తనేత్రం
పశ్యమి త్వం సర్వతోనంతరూపం ।

నాంతం న మధ్యం న పునర్స్తవాదిం
పశ్యమి విశ్వేశ్వర విశ్వరూప || 11.16 ||

కిరీటినం గదినం చట్టిణం చ
తేజోరాశిం సర్వతో దీపిమంతం।
పశ్యమి తావం దుర్గురీక్ష్యం సమంతాద
దీప్తానలార్జుద్యుతిమప్రమేయం || 11.17 ||

త్వమళ్ళరం పరమం వేదితవ్యం
త్వమస్య విశ్వస్య పరం నిధానం।
త్వమవ్యయః శాశ్వతధర్మగోప్తా
సనాతనస్వం పురుషో మతో మే || 11.18 ||

అనాదిమధ్యంతమనంతవీర్యం
అనంతబాహుం శశిసూర్యనేత్రం।
పశ్యమి తావం దీప్తహతాశవక్తుం
స్వతేజసా విశ్వమిదం తపంతం || 11.19 ||

ద్వావాపృథివోరీదమంతరం హి
వాయప్తం త్వమైకేన దిశశు సర్వాః।
దృష్టావదుభతం రూపముగ్రం తవేదం
లోకత్రయం ప్రవ్యథితం మహాత్ముణ || 11.20 ||

అమీ హి తావం సురసంఘా విశంతి
కేచిదీఖతాః ప్రాంజలయో గృణంతి।
స్వస్తిత్వ్యక్తావ మహార్థిసిద్ధసంఘాః
స్తువంతి తావం స్తుతిభిః పుష్టిలాభిః || 11.21 ||

రుద్రాదితాయ వసవో మే చ సాధ్య
విశ్వేశ్వనో మరుతశోచప్సుపాశు।

గంధర్వయఛాసురసిద్ధసంఘా
వీక్షంతే తావ్యం విస్మైతాశ్చైవ సరేవ్ || 11.22 ||

రూపం మహాత్మే బహువక్త్వేత్రం
మహాబాహో బహుబాహూరుపాదం।
బహుదరం బహుదంష్టాగ్రంతరాలం
దృష్టోవ్ లోకాః ప్రవ్యథితాస్తథాహం॥ 11.23 ||

నభఃసృషం దీప్తమనేకవర్ణం
వాయైత్తాననం దీప్తవిశాలనేత్రం।
దృష్టోవ్ హితావ్యం ప్రవ్యథితాంతరాత్మా
ధృతిం న విందామి శమం చ విష్ణో || 11.24 ||

దంష్టాగ్రంతరాలాని చ తే ముఖాని
దృష్టోవ్ కాలానలసన్నిభాని।
దిశో న జానే న లభే చ శర్మ
ప్రసీద దేవేశ జగన్నివాస || 11.25 ||

అమీ చ తావ్యం ధృతరాష్ట్రస్య పుత్రాః
సరేవ్ సమైవావనిపాలసంమైః।
భీష్మో ద్రోణాః సూతపుత్రస్తథాసా
సహస్రదీమైరపి మోధముష్ట్ర్యః || 11.26 ||

వక్త్రాణి తే త్విరమాణా విశంతి
దంష్టాగ్రంతరాలాని భయానకాని।
కేచిద్విలగ్నా దశనాంతరేషు
సందృశ్యంతే చూర్చిత్తుర్తమాంగ్రేః || 11.27 ||

యథా నదీనాం బహువోకంబువేగాః
సముద్రమేవాభిముఖా గ్రహంతి।

తథా తవామీ నరలోకపిరా
విశంతి వక్తాణ్యభివిజ్యలంతి || 11.28 ||

యథా ప్రదీప్తం జ్యలనం పతంగా
విశంతి నాశాయ సమృద్ధవేగాః |
తథైవ నాశాయ విశంతి లోకాః
తవాపి వక్తాణి సమృద్ధవేగాః || 11.29 ||

లేలిహ్యనే గ్రసమానః సమంతాత్
లోకాన్నమద్రాన్వదవైర్యలదిఖః |
తేజోభిరాపూర్య జగత్సుమగ్రం
భాసస్తవోగ్రాః ప్రతపంతి విష్ణో || 11.30 ||

ఆఖ్యాహి మే కో భవానుగ్రరూపో
నమోఽస్తు తే దేవవర ప్రసీద |
విజ్ఞాతుమిచ్ఛమి భవంతమాద్యం
న హి ప్రజానామి తవ ప్రవృత్తిం || 11.31 ||

శ్రీభగవానువాచ

కాలోఽస్ను లోకఙ్యకృత్వావృద్ధి
లోకాన్నమాహార్తుమిహా ప్రవృత్తః |
బుతేఽపి తావ్యం న భవిష్యంతి సర్వ
మేఽవస్తితాః ప్రత్యసికేషు మోధాః || 11.32 ||

తస్మాత్వముత్తిష్ఠ యశో లభస్వ
జిత్వా శత్రుణి భుంక్య రాజ్యం సమృద్ధం |
మమైవైతే నిహతాః పూర్వమేవ
నిమిత్తమాత్రం భవ సవ్యసాచిణి || 11.33 ||

ద్రోణం చ భీష్మం చ జయద్రథం చ
కర్జం తథాన్యానపి మోధపీరాణ |
మయా హతాంస్త్వం జహా మావ్యథిష్టా
యుధ్యస్వ జేతాసి రణే సపత్నాణ || 11.34 ||

సంజయ ఉవాచ

ఏతచుచ్ఛితావ వచనం కేశవస్వ
కృతాంజలిర్వపమానః కిరీటి |
నమస్కృతావ భూయ ఏవాహా కృష్ణం
సగద్గదం భీతభీతః ప్రణమ్య || 11.35 ||

ఆరున ఉవాచ

స్థానే హృషికేశ తవ ప్రకీర్తావ
జగత్పుహృష్యత్వమరజ్యతే చ |
రక్షాంసి భీతాని దిశో ద్రవంతి
సర్వే నమస్వంతి చ సిద్ధసంఘూః || 11.36 ||

కస్మాచ్చ తే న నమేరన్మహాత్మై
గరీయనే బ్రహ్మణోఽప్యధికర్తై |
అనంత దేవేశ జగన్నివాస
త్వముక్షరం సదసత్తత్వరం యత్ || 11.37 ||

త్వమాదిదేవః పురుషః పురాణః
త్వమస్వ విశ్వస్వ పరం నిధానం |
వేత్తాసి వేద్యం చ పరం చ ధామ
త్వయా తతం విశ్వమనంతరూప || 11.38 ||

వాయుర్వ్మోఽగ్నిర్వ్యరుణః శశాంకః
ప్రజాపతిస్త్వం ప్రపితామహాశు |

నమో నమస్తేచస్తు సహస్రకృత్యః
పునశ్చ భూయోచపి నమో నమస్తే॥ 11.39॥

నమః పురస్తాదథ పృష్ఠతస్తే
నమోచస్తు తే సర్వత ఏవ సర్వః।
అనంతపీర్యామితవిక్రమస్త్వం
సర్వం సమాపోషి తతోచసి సర్వః॥ 11.40॥

సఫేతి మత్యా ప్రసభం యదుక్తం
హో కృష్ణ హో యాదవ హో సఫేతి।
అజానతా మహిమానం తవేదం
మయా ప్రమాదాతప్యిణయేన వాచపి॥ 11.41॥

యచ్చావహసార్థమనత్సృతోచసి
విహారశయ్యాసనబోజనేషు।
ఏకోచథవాప్యచ్యుత తత్సమక్షం
తత్క్షామయే త్యామహమప్రమేయం॥ 11.42॥

పితాసి లోకస్య చరాచరస్య
త్వమస్య పూజ్యశచ గురుర్దరీయాణి।
న త్వత్సైమోచస్త్వభ్యధికః కుతోచనోణి
లోకత్రయేచప్యప్రతిమప్రభావ॥ 11.43॥

తస్మాతప్యిణమ్య ప్రణిధాయ కాయం
ప్రసాదయే త్యామహమీశమిడ్యం।
పితేవ పుత్రస్య సఫేవ సఖ్యః
ప్రియః ప్రియాయార్థసి దేవ సోధుం॥ 11.44॥

అదృష్టపూర్వం హృషితోచస్మై దృష్టావ
భయేన చ ప్రవ్యథితం మనో మే।

తదేవ మే దర్శయ దేవ రూపం
ప్రసీద దేవేశ జగన్నివాస || 11.45 ||

కిరీటినం గదినం చక్రహస్తం
ఇచ్ఛామి త్వాం ద్రష్టుమహం తథైవ
తేవై రూపేణ చతుర్భజేన
సహాస్రబాహో భవ విశ్వమూర్తే || 11.46 ||

శ్రీభగవానువాచ

మయా ప్రసన్నేన తవార్జునేదం
రూపం పరం దర్శితమాత్ముమోగాత్ ||
తేజోమయం విశ్వమనంతమాద్వం
యన్నే త్వదన్యేన న దృష్టపూర్వం || 11.47 ||

న వేద యజ్ఞాధ్వయనైర్న దాష్టైః
న చ త్రియాభిర్న తపోభిరుగ్రైః ||
ఏవంరూపః శక్య అహం నృలోకే
ద్రష్టుం త్వదన్యేన కురుప్రవిర || 11.48 ||

మా తే వ్యధా మా చ విమూడభావో
దృష్టౌవ రూపం ఖైమారమీదృజ్ఞమేదం ||
వ్యుపేతభీః ప్రీతమనాః పునస్త్విం
తదేవ మే రూపమిదం ప్రపశ్య || 11.49 ||

సంజయ ఉవాచ

ఇత్యర్జునం వాసుదేవస్తుధోక్తావ
స్వకం రూపం దర్శయామాస భూయః ||

ఆశ్వసయామాన చ భీతమేనం
భూతావ్ పునః సౌమ్యవపుర్వహోత్మా || 11.50 ||

అరున ఉవాచ

దృష్టేవుదం మానుషం రూపం తవ సౌమ్యం జనార్థనా |
ఇదానీమస్ని సంవృత్తః సచేతాః ప్రకృతిం గతః || 11.51 ||

శ్రీభగవానువాచ

సుదుర్దర్శనుదం రూపం దృష్టవానసి యన్నమి |
దేవా అప్యస్య రూపస్య నిత్యం దర్శనకాంక్షిణః || 11.52 ||

నాహం వేదైర్న తపసా న దానేన న చేజ్యయా |
శక్య ఏవంవిధో ద్రష్టుం దృష్టవానసి మాం యథా || 11.53 ||

భక్త్యా త్వనన్యయా శక్యి అహమేవంవిధోఽర్జుని |
జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన ప్రవేష్టుం చ పరంతప || 11.54 ||

మత్స్యర్కుకృన్నత్వరమో మద్భక్తః సంగవర్జితః |
నిరైవరః సర్వభూతేషు యః స మామేతి పాండవ || 11.55 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్స్ని బ్రహ్మవిద్యాయాం మోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే విశ్వరూపదర్శనమోగో నామ
ఏకాదశోఽధ్యయః ||

శ్రీః
 శ్రీమతే రామానుజాయ నమః
॥ భక్తిమోగ్రః ॥
 (ద్వాదశోఽధ్యాయః)

అరున ఉవాచ

ఏవం సతతయుక్తా మే భక్తాస్తావం పర్యపాసతే।
 మే చాప్యాష్టరమవ్యక్తం తేషాం కే మోగవిత్తమాః॥ 12.1॥

శ్రీభగవానువాచ

మయ్యావేశ్య మనో మే మాం నిత్యయుక్తా ఉపాసతే।
 శ్రద్ధయా పరమోపేతాః తే మే యుక్తతమా మతాః॥ 12.2॥

మే త్వాష్టరమనిదైశ్యం అవ్యక్తం పర్యపాసతే।
 సర్వత్రగమచింత్యంచ కూటసం అచలంధ్రవం॥ 12.3॥

సంనియొంద్రియద్రామం సర్వత్ర సమబుద్ధయాః।
 తే ప్రాప్నువంతి మామేవ సర్వభూతహితే రతాః॥ 12.4॥

కేశోఽధికతరస్తేషాం అవ్యక్తాసక్తచేతనాం।
 అవ్యక్తాహా గతిర్థఃఖం దేహవదిఖరవాప్యతే॥ 12.5॥

మే తు సర్వాణి కర్మాణి మయి సంవ్యస్య మత్పరః।
 అనన్యేవైవ మోగేన మాం ధ్యాయంత ఉపాసతే॥ 12.6॥

తేషామహం సముద్రర్తా మృత్యుసంసారసాగరాత్తి।
 భవామి న చిరాత్మావర్ధ మయ్యావేశితచేతనాం॥ 12.7॥

మయ్యేవ మన ఆధత్వం మయి బుద్ధిం నివేశయ |
నివసిష్టసి మయ్యేవ అత ఊర్ధ్వం న సంశయః || 12.8 ||

అథచిత్తం సమాధాతుం న శక్మోపి మయి స్థిరం |
అభ్యాసమోగేన తతో మామిచాచ్ఛప్తం ధనంజయ || 12.9 ||

అభ్యాసేసప్యసమర్థోసె మత్స్యర్ఘపరమో భవ |
మద్భరమపి కర్మాణి కుర్వన్నిద్ధిమవాప్యసి || 12.10 ||

అధైతదప్యశక్తోసె కర్మం మద్యోగమాశ్రితః |
సర్వకర్మఫలత్వాగం తతః కురు యతా త్వవాణి || 12.11 ||

శ్రేయో హి జ్ఞానమభ్యాసాంజ్ఞజ్ఞానాధ్యానం విశిష్యతే |
ధ్యానాత్మర్మఫలత్వాగస్తాంగాచాచుంతిరనంతరం || 12.12 ||

అద్వైషాం సర్వభూతానాం మైత్రః కరుణ ఏవ చ |
నిర్మమో నిరహంకారః సమదుఃఖసుఖః త్వమీ || 12.13 ||

సంతుష్టః సతతం మోగీ యతాత్మా దృఢనిశ్చయః |
మయ్యర్పితమనోబుద్ధిర్మో మద్భక్తః స మే ప్రియః || 12.14 ||

యస్మాన్నోద్విజతే లోకో లోకాణ-
నోద్విజతే చ యః |
హర్షామర్భమోద్వైర్-
ముక్తో యః స చ మే ప్రియః || 12.15 ||

అనపేళః శుచిర్దక్ష ఉదాసీనో గతప్యథః |
సర్వరంభపరిత్వాగీ మో మద్భక్తః స మే ప్రియః || 12.16 ||

మో న హృష్యతి న ద్వేషి న శోచతి న కాంక్షతి |
శుభాశుభపరిత్వాగీ భక్తిమాన్యః స మే ప్రియః || 12.17 ||

సమః శత్రో చ మిత్రే చ తథా మానాపమానమోః।
శితోష్ణసుఖుదుఃఫేషు సమః సంగవివర్జితః॥ 12.18 ||

తుల్యానిందాస్తు తిరోగ్మనీ సంతుష్టో యేన కేనచిత్।
అనికేతః స్థిరమతిరభక్తిమాన్మై ప్రిమో నరః॥ 12.19 ||

యే తు ధర్మాశ్చమృతమిదం యథోక్తం పర్మాపాసతే।
శ్రద్ధధానా మత్పరమా భక్తాస్తేచతీవ మే ప్రియాః॥ 12.20 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం మోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్థనసంవాదే భక్తిమోగో నామ
ద్వాదశోచాయః॥

శ్రీః
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ కైత్రేతైత్రజ్ఞవిభాగమోగః ॥
(త్రయోదశోఽధ్యాయః)

శ్రీభగవానువా�

ఇదం శరీరం కొంతేయ క్షేత్రమిత్యభిధీయతే।
ఏతదోయై వేత్తి తం ప్రాపులః క్షేత్రజ్ఞ ఇతి తద్విదః ॥ 13.1 ॥

క్షేత్రజ్ఞం చాపి మాం విధి సర్వక్షేత్రేమ భారత।
క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞమోర్జ్ఞనం యత్క్షేత్రజ్ఞనం మతం మమ ॥ 13.2 ॥

తత్క్షేత్రం యచ్చ యదృక్చ యద్వికారి యతశ్చ యత్త।
స చ మో యత్ప్రభావశ్చ తత్సమానేన మే శృణు ॥ 13.3 ॥

బుధిభిర్ఘవుధా గీతం ఛందోభిర్వివ్యాహ్రిః పృథక్।
బ్రహ్మానూత్రపదైశ్చైవ హౌతుమదిభిర్వివ్యనిశిచ్తైః ॥ 13.4 ॥

మహాభూతాన్యహంకారో బుధిరవ్యక్తమేవ చ।
ఇంద్రియాణి దశైకం చ పంచ చేంద్రియగోచరాః ॥ 13.5 ॥

ఇచ్చా ద్వేషః సుఖం దుఃఖం సంఫూతశేచతనా ధృతిః।
ఏతత్క్షేత్రం సమానేన సవికారముదాహర్ణతం ॥ 13.6 ॥

అమానిత్వమదంభిత్వమహింసా ఇంతిరారవం।
ఆచారోయపాసనం శౌచం సైర్వయాత్మవినిగ్రహః ॥ 13.7 ॥

ఇంద్రియార్థము పైరాగ్యమనహంకార ఏవ చ।
జన్మమృత్యుజరావ్యధిదుఃఖదోషానుదర్శనం ॥ 13.8 ॥

అస్తిరనభిష్వంగః పుత్రదారగృహాదిషు।
నిత్యం చ సమచిత్తత్వమిష్టానిష్టోపపత్తిషు॥ 13.9॥

మయి చానన్యమోగేన భక్తిరవ్యభిచారిణి।
వివిక్తదేశేవిత్యమరత్తిరనసంసది॥ 13.10॥

అధ్యాత్మజ్ఞాననిత్యత్వం తత్త్వజ్ఞానార్థదర్శనం।
ఎతజ్జ్ఞానమితి ప్రోక్తమజ్ఞానం యదతోఽన్యథా॥ 13.11॥

జ్యేయం యత్తత్పుహఙ్కాయి యజ్జ్ఞాతాయాఽమృతమశ్చుతే।
అనాదిమత్పరం బ్రహ్మాన సత్తనాన్నసదుచ్యతే॥ 13.12॥

సర్వతః పాణిపాదం తత్సర్వతోఽఖిశిరోముఖం।
సర్వతః ప్రతిమల్లోకే సర్వమావృత్య తిష్ఠతి॥ 13.13॥

సర్వంద్రియగుణాభాసం సర్వంద్రియవివర్జితం।
అస్తుం సర్వభృతైచ నిర్మణం గుణభోక్తు చ॥ 13.14॥

బహారంతశ్చ భూతానామచరం చరమేవ చ।
సూక్ష్మతావతదవిజ్ఞేయం దూరస్థం చాంతికే చ తత్త్వం॥ 13.15॥

అవిభక్తం చ భూతేషు విభక్తమివ చ స్థితం।
భూతభర్తు చ తజ్జ్ఞేయం గ్రసిష్టు ప్రభవిష్టు చ॥ 13.16॥

జ్యోతిషామపి తజ్జ్యోతిస్తమసః పరముచ్యతే।
జ్ఞానం జ్యేయం జ్ఞానగమ్యం హృది సర్వస్య విష్టితం॥ 13.17॥

ఇతి ఛైత్రం తథా జ్ఞానం జ్యేయం చోక్తం సమాసతః।
మద్భూత ఎతద్విజ్ఞాయ మద్భావామోపపద్యతే॥ 13.18॥

ప్రకృతిం పురుషం చైవ విద్యనాది ఉథావపి।
వికారాంశ్చ గుణాంశైనవ విధి ప్రకృతిసంభవాణి॥ 13.19॥

కార్యకారణకర్తలేతే హాతుః ప్రకృతిరుచ్యతే।
పురుషః సుఖముఃఖానాం భోక్తలేతే హాతురుచ్యతే॥ 13.20॥

పురుషః ప్రకృతిస్థా హా భుంక్తే ప్రకృతిజ్ఞానుణాణి।
కారణం గుణసంగోపస్య సదసద్యోనిజన్మన్నము॥ 13.21॥

ఉపద్రవ్యామమంతా చ భర్తా భోక్తా మహేశ్వరః।
పరమాత్మేతి చాపుణ్టో దేహాస్మిన్నమురుషః పరః॥ 13.22॥

య ఏవం వేత్తి పురుషం ప్రకృతిం చ గుణిః సహా।
సర్వభా వర్తమానోపాపి న స భూమోఽభిజాయతే॥ 13.23॥

ధ్యానేనాత్మని పశ్యంతి కేచిదాత్మానమాత్మనా।
అన్యే సాంఖ్యేన మోగేన కర్మమోగేన చాపరే॥ 13.24॥

అన్యే త్వేవమజానంతః బ్రుతావ్యన్యేభ్య ఉపాసతే।
తేఉపి చాతితరంత్యేవ మృత్యుం బ్రుతిపరాయణాః॥ 13.25॥

యావత్సంజాయతే కించిత్స్తుత్వం స్థావరజంగమం।
కైత్తైకైత్తజ్ఞసంమోగాత్మద్విద్ధి భరతర్భా॥ 13.26॥

సమం సర్వేషు భూతేషు తిష్ఠంతం పరమేశ్వరం।
వినశ్యత్స్వవినశ్యంతం యః పశ్యతి స పశ్యతి॥ 13.27॥

సమం పశ్యన్ని సర్వత్ర సమవస్థితమీశ్వరం।
న హినస్త్రాయత్స్తనాత్మానం తతో యాతి పరాం గతిం॥ 13.28॥

ప్రకృతైయేవ చ కర్మాణి క్రియమాణాని సర్వశః।
యః పశ్యతి తథాత్మానమకర్తారం స పశ్యతి॥ 13.29॥

యదా భూతపృథగాభవేకస్తుమనుపశ్యతి।
తత ఏవ చ విస్తారం బ్రిహ్మా సంపద్యతే తదా॥ 13.30॥

అనాదితావన్నిర్ధణతావత్పరమాత్మయమవ్యయః।
శరీరస్థా ఒపి కొంతేయ న కరోతి న లిప్యతే॥ 13.31॥

యథా సర్వగతం సౌఖ్యాదాకాశం నోపలిప్యతే।
సర్వత్రావస్థితో దేవో తథాత్మా నోపలిప్యతే॥ 13.32॥

యథా ప్రకాశయత్యేకః కృత్స్నాం లోకమిమం రవిః।
ఛైత్రం ఛైత్రీ తథా కృత్స్నాం ప్రకాశయతి భారత॥ 13.33॥

ఛైత్రఛైత్రజ్జిమోరేవమంతరం జ్ఞానచక్షుషా।
భూతప్రకృతిమోక్షం చ యే విదుర్యాంతి తే పరం॥ 13.34॥

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్తున్ బ్రిహ్మావిద్యాయాం యోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే కేత్రేత్రజ్జివిభాగమోగో నామ
తయోదశోఽధ్యాయః॥

శ్రీః
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ గుణత్రయవిభాగమోగః ॥
(చతుర్దశోఽధ్యాయః)

శ్రీభగవానువాచ

పరం భూయః ప్రవళ్యమి జ్ఞానానాం జ్ఞానముత్తమం।
యజ్జ్ఞాతావ్ మునయః సర్వే పరాం సిద్ధిమితో గతాః ॥ 14.1 ॥

ఇదం జ్ఞానముపాశ్రిత్య మమ సాధర్మ్యమాగతాః।
సర్వేషి నోపజాయంతే ప్రలయే న వ్యథంతి చ ॥ 14.2 ॥

మమ యోనిర్మహాద్ బ్రహ్మ తస్మిన్నరఘం దధామ్యహం।
సంభవః సర్వభూతానాం తతో భవతి భారత ॥ 14.3 ॥

సర్వయోనిషు కౌంతేయ మూర్తయః సంభవంతి యాః।
తాసాం బ్రహ్మ మహాద్వైనిరహం బీజప్రదః పితా ॥ 14.4 ॥

సత్త్వం రజస్తమ ఇతి గుణాః ప్రకృతిసంభవాః।
నిబధ్నంతి మహాబాహో దేహా దేహినమవ్యయం ॥ 14.5 ॥

తత్ సత్త్వం నిర్మలతావ్తప్తికాశకమనామయం।
సుఖసంగేన బధ్నాతి జ్ఞానసంగేన చానఫు ॥ 14.6 ॥

రజో రాగాత్మకం విధి తృష్ణాసంగసమద్భవం।
తన్నిబధ్నాతి కౌంతేయ కర్మసంగేన దేహినం ॥ 14.7 ॥

తమస్త్వజ్ఞానజం విధి మోహనం సర్వదేహినాం।
ప్రమాదాలస్యనిద్రాభిస్తన్నిబధ్నాతి భారత ॥ 14.8 ॥

సత్త్వం సుఖే సంజయతి రజః కర్కుణి భారత |
జ్ఞానమావృత్య తు తమః ప్రమాదే సంజయత్వుత || 14.9 ||

రజస్తమశాచభిభూయ సత్త్వం భవతి భారత |
రజః సత్త్వం తమశైవ తమః సత్త్వం రజస్తథా || 14.10 ||

సర్వదావరేషు దేహాస్నేస్వికాశ ఉపజాయతే |
జ్ఞానం యదా తదా విద్యాద్వివృద్ధం సత్త్వమిత్వుత || 14.11 ||

లోభః ప్రవృత్తిరారంభః కర్కుణామశమః స్వాహా |
రజస్యేతాని జాయంతే వివృద్ధే భరతర్థభ || 14.12 ||

అప్రకాశోఽప్రవృత్తిశు ప్రమాదో మోహ ఏవ చ |
తమస్యేతాని జాయంతే వివృద్ధే కురునందన || 14.13 ||

యదా సత్త్వే ప్రవృద్ధే తు ప్రలయం యాతి దేహభృత |
తదోత్తమవిదాం లోకానమలాస్వితిపద్యతే || 14.14 ||

రజసి ప్రలయం గత్వా కర్కుసంగిషు జాయతే |
తథా ప్రలీనస్తమసి మూడయోనిషు జాయతే || 14.15 ||

కర్కుణః సుకృతస్యాహుః సాత్మ్వికం నిర్కులం ఫలం |
రజస్తు ఫలం దుఃఖమజ్ఞానం తమసః ఫలం || 14.16 ||

సత్త్వాత్మంజాయతే జ్ఞానం రజసో లోభ ఏవ చ |
ప్రమాదమోహసౌ తమసో భవతో జ్ఞానమేవ చ || 14.17 ||

ఉర్ధ్వం గచ్ఛంతి సత్త్వస్థా మధ్యే తిష్ఠంతి రాజసాః |
జఘన్యగుణవృత్తిస్థా అధో గచ్ఛంతి తామసాః || 14.18 ||

నాన్యం గుణేభ్యః కర్తూరం యదా ద్రష్టానుపశ్యతి |
గుణేభ్యశు పరం పేత్తి మద్భావం సో దధిగచ్ఛతి || 14.19 ||

గుణానేతానతీత్య త్రిందేహి దేహసముద్భవాణి ।
జన్మమృత్యుజరాదుఃఖైర్వముక్తోఽమృతమప్పుతే ॥ 14.20 ॥

అర్థన ఉవాచ

కైర్లింగైశ్రీమణానేతానతీతో భవతి ప్రభో ।
కిమాచారః కథం చైతాంశ్రీనుణానతివర్తతే ॥ 14.21 ॥

శ్రీభగవానువాచ

ప్రకాశం చ ప్రవృత్తిం చ మోహమేవ చ పాండవ ।
త దేవష్టి సంప్రవృత్తాని న నివృత్తాని కాంక్షతి ॥ 14.22 ॥

ఉదాసీనవదాసీనో గుణైర్భో న విచాల్యతే ।
గుణా వర్తంత ఇత్యేవ మోఽవతిష్ఠతి నేంగతే ॥ 14.23 ॥

సమదుఃఖసుఖః స్వస్థః సమలోష్టాశ్చకాంచనః ।
తుల్యాప్రియాప్రిమో ధీరస్తుల్యానిందాత్మసంస్తుతిః ॥ 14.24 ॥

మానాపమానమోస్తుల్యస్తులోః మిత్రారిపక్షమోః ।
సర్వారంభపరిత్యాగీ గుణాతీతః న ఉచ్యతే ॥ 14.25 ॥

మాం చ మోఽవ్యభిచారేణ భక్తిమోగేన సేవతే ।
న గుణాన్నమతీత్యైతాన్భిహృభూయాయ కల్పతే ॥ 14.26 ॥

బ్రిహ్మాణో హా ప్రతిష్టాహమమృతస్యావ్యయస్య చ ।
శాశ్వతస్య చ ధర్మస్య సుఖస్యైకాంతికస్య చ ॥ 14.27 ॥

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్స్య బ్రిహ్మావిద్యాయాం మోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే గుణత్రయవిభాగమోగో నామ
చతుర్భుషాధ్యాయః ॥

శ్రీః
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ పురుషో త్తమయోగః ॥
(పంచదశోఽధ్యాయః)

శ్రీభగవానువాచ

ఉర్వామూలమధఃశాఖమశ్వత్తం ప్రాహలరవ్యయం।
చందాంసి యన్య ప్రాణి యస్తం వేద స వేదవిత్ ॥ 15.1 ॥

అధశోచర్వం ప్రసృతాస్తస్య శాఖా
గుణప్రవృద్ధా విషయప్రవాలాః।
అధశ్చ మూలాన్యముసంతతాని
కర్మనుబంధీని మనుష్యలోకే ॥ 15.2 ॥

న రూపమన్యేహ తథోపలభ్యతే
నాంతో న చాదిర్న చ సంప్రతిష్ఠా।
అశ్వత్తమేనం సువిరూఢమూలం
అసంగశ్మైణ దృథేన చిత్తాన్ ॥ 15.3 ॥

తతః పదం తత్పరిమార్గితవ్యం
యస్మినతా న నివర్తంతి భూయః।
తమేవ చాద్యం పురుషం ప్రపద్యై
యతః ప్రవృత్తిః ప్రసృతా పురాణీ ॥ 15.4 ॥

నిర్మానమోహా జితసంగదోషా
అధ్యాత్మనిత్యా వినివృత్తకామాః।
దవందైవర్యముక్తాః సుఖదుఃఖసంజ్ఞైః
గచ్ఛంత్యమూర్ధాః పదమవ్యయం తత్ ॥ 15.5 ॥

న తద్భాసయతే సూర్యో న శశాంకో న పావకః।
యద్భూతాన్ న నివర్తంతే తద్భామ పరమం మమ || 15.6 ||

మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూతః సనాతనః।
మనఃప్రథానీంద్రియాణి ప్రకృతిస్థాని కర్తతి || 15.7 ||

శరీరం యదవాపోన్తి యచ్ఛప్యత్స్వామీమతీశ్వరః।
గృహీత్వైతాని సంయాతి వాయుర్ధంధానివాశయాత్ || 15.8 ||

శ్రోత్రం చక్కః స్పృర్ఘనం చ రసనం ప్రూజమేవ చ।
అధిష్టాయ మనశాచయం విషయానుపనేవతే || 15.9 ||

ఉత్స్వామంతం స్థితం వాచపి భుంజానం వా గుణాన్యితం।
విమూఢా నానుపశ్యంతి పశ్యంతి జ్ఞానచక్కపః || 15.10 ||

యతంతో మోగినశైవనం పశ్యంత్యాత్మన్యవస్థితం।
యతంతోఽప్యకృతాత్మానో నైనం పశ్యంత్యచేతనః || 15.11 ||

యదాదిత్యగతం తేజో జగద్బాసయతేఽఖిలం।
యచ్ఛంద్రమసి యచ్ఛగౌ తత్తేజో విద్ధి మామకం || 15.12 ||

గామావిశ్వ చ భూతాని ధారయామ్యహమోజసా।
పుష్టామి చౌషధీః సర్వాః సోమో భూతాన్ రసాత్మకః || 15.13 ||

అహం పైశ్యానరో భూతాన్ ప్రాణినాం దేహమాశ్రితః।
ప్రాణాపానసమాయుక్తః పచామ్యన్నం చతుర్విధం || 15.14 ||

సర్వస్య చాహం హృది సనిధిష్టో
మత్తః స్కృతిర్జ్ఞానమపోహనంచ।
వేదైశు సరైవరహమేవ వేదోన్
వేదాంతకృద్వ్యదవిదేవ చాహం || 15.15 ||

ద్వావిషో పురుషో లోకే క్షరశాచ్ఛక్షర ఏవ చ |
క్షరః సర్వాణి భూతాని కూటసో ఒక్షర ఉచ్యతే || 15.16 ||

ఉత్తమః పురుష్స్వన్యః పరమాత్మైత్యధాహృతః |
యో లోకత్రయమావిశ్య బిభర్యవ్యయ ఈశ్వరః || 15.17 ||

యస్మాత్క్షరమతీతో ఒహమక్షరాదపి చోత్తమః |
అతోఽస్మి లోకే వేదేచ ప్రథితః పురుషోత్తమః || 15.18 ||

యో మామేవమసంమూఢో జానాతిపురుషోత్తమం |
స సర్వవిద్భజతి మాం సర్వభావేన భారత || 15.19 ||

ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమిదముక్తం మయాఽనఘు |
ఎతతుఖ్యావ బుద్ధిమానాన్యత్సృతకృత్యశు భారత || 15.20 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్స్మి బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణర్జునసంవాదే పురుషోత్తమయోగో నామ
పంచదశోఽధ్యయః ||

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ దైవసురసంపద్యభాగమొగః ॥
(పోడశోఽధ్యాయః)

శ్రీభగవానువా�

అభయం సత్క్యసంశుద్ధిర్జ్ఞా నమోగవ్యవస్థతిః ।
దానం దమశు యజ్ఞశు సావధ్యయస్తప ఆర్జవం ॥ 16.1 ॥

అహంసా సత్క్యమక్రోధస్తాయః శాంతిరపైశునం ।
దయా భూతేష్వలోలుప్తవం మార్గవం ప్రీరచాపలం ॥ 16.2 ॥

తేజః క్షమా ధృతిః శౌచమద్రోవో నాతిమానితా ।
భవంతి సంపదం దైవిమఖిజాతస్య భారత ॥ 16.3 ॥

దంభో దరోపైభిమానశు క్రోధః పారుష్యమేవ చ ।
అజ్ఞానం చాభిజాతస్య పార్థ సంపదమాసురీం ॥ 16.4 ॥

దైవి సంపద్యమోఛాయ నిబంధాయాసురీ మతా ।
మా శుచః సంపదం దైవిమఖిజాతోఽసి పాండవ ॥ 16.5 ॥

దౌవ భూతనర్దా లోకేఽస్మిందైవ ఆసుర ఏవ చ ।
దైవో విస్తరశః ప్రోక్త ఆసురం పార్థ మే శృణు ॥ 16.6 ॥

ప్రవృత్తిం చ నివృత్తిం చ జనా న విదురాసురాః ।
న శౌచం నామి చాచారో న సత్క్యం తేషు విద్యతే ॥ 16.7 ॥

అసత్క్యమప్తతిష్టం తే జగదాహసరనీశ్వరం ।
అపరస్పరసంభూతం కిమన్యత్స్మహితుకం ॥ 16.8 ॥

ఏతాం దృష్టిమవష్టబ్ధ్య నష్టాత్మానోఽల్పబుద్ధయః।
ప్రభవంత్యగ్రకర్మణః క్షయాయ జగతోఽపొతాః॥ 16.9॥

కామమాశ్రిత్య దుష్మాపరం దంభమానమదాన్యితాః।
మోహదృగ్మహిత్యాన్యద్భాహాన్యవర్తంతేఽశుచివ్రతాః॥ 16.10॥

చింతామపరిమేయాం చ ప్రలయంతాముపాశ్రితాః।
కామోపభోగపరమా ఏతావదితి నిశ్చితాః॥ 16.11॥

ఆశాపాశశత్రైరఖధాః కామక్రోధపరాయణాః।
ఉణహంతే కామభోగార్థమన్యమేనార్థసంచయాణ॥ 16.12॥

ఇదమద్య మయా లభిమిమం ప్రాపేస్య మనోరథం।
ఇదమస్తుదమపి మే భవిష్యతి పునర్థనం॥ 16.13॥

అనో మయా హతః శత్రుర్స్నిష్యే చాపరానపి।
ఉణశ్వరోఽహమహం భోగీ సిద్ధోఽహం బలవాన్ముఖీ॥ 16.14॥

ఆఫోయోఽభిజనవానస్మి కోఽనోయోస్తి సదృశో మయా।
యక్షే దాస్యమి మోదిష్య ఇత్యజ్ఞానవిమోహితాః॥ 16.15॥

అనేకచిత్తవిభ్రాంతా మోహజాలసమావృతాః।
ప్రసక్తాః కామభోగేషు పతంతి నరకేఽశుచో॥ 16.16॥

ఆత్మసంభావితాః స్తుభా ధనమానమదాన్యితాః।
యజంతే నామయజ్ఞేస్తే దంభేనావిధిపూర్వకం॥ 16.17॥

అహంకారం బలం దర్శం కామం క్రోధం చ సంశ్రితాః।
మామాత్మపరదేహాషు ప్రద్యిషంతోఽభ్యసూయకాః॥ 16.18॥

తానహం ద్విషతః క్రూరాన్సంసారేషు నరాధమాణ।
షిషామ్యజస్తమశుభానాసురీష్యేవ మోనిషు॥ 16.19॥

ఆసురీం యోనిమాపనాన్ మూర్ఖా జన్మనిజన్మని।
మామప్రాప్యైవ కొంతేయ తతో యాంత్యధమాం గతిం॥ 16.20॥

త్రివిధం నరకస్యేదం ద్వారం నాశనమాత్మనః।
కామః క్రోధస్తథా లోభస్తస్తాదేతత్త్వయం త్యజేత్॥ 16.21॥

ఏతైర్విష్టముక్తః కొంతేయ తమోద్వారైష్టిభిర్నరః।
ఆచరత్యాత్మనః శ్రేయస్తతో యాతి పరాం గతిం॥ 16.22॥

యః శాస్త్రవిధిముత్సృజ్య వర్తతే కామకారతః।
న స సిద్ధిమవాపోతి న సుఖం న పరాం గతిం॥ 16.23॥

తస్మాచాచస్తుం ప్రమాణం తే కార్యాకార్యవ్యవస్థితో।
జ్ఞాతావ్ శాస్త్రవిధానోక్తం కర్మ కర్తృమిహార్షసి॥ 16.24॥

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్సృ బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్ర
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే దైవసురసంపద్యభాగముగో నామ
పోడశోఽధ్యాయః ॥

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ శ్రద్ధాత్రయవిభాగమోగః ॥

(సప్తదశోఽధ్యాయః)

అరున ఉవాచ

మే శాస్త్రవిధిముత్సుజ్ఞి యజంతే శ్రద్ధయాన్వితాః।
తేషాం నిష్ఠా తు కా కృష్ణ సత్క్యమాహో రజస్తమః॥ 17.1॥

శ్రీభగవానువాచ

త్రివిధా భవతి శ్రద్ధా దేహినాం సా స్వభావజా।
సాత్మైకీ రాజీనీ ష్వేవ తామీనీ వేతి తాం శృణు॥ 17.2॥

సత్క్యమరూపా సర్వస్య శ్రద్ధా భవతి భారత।
శ్రద్ధామయోఽయం పురుషో యో యచ్ఛిద్ధః స ఏవ సః॥ 17.3॥

యజంతే సాత్మైకా దేవాన్యక్షరఙ్ఖాంసి రాజసాః।
ప్రేతానూభుతగణాంశాచన్యే యజంతే తామసా జనాః॥ 17.4॥

అశాస్త్రవిహితం ఘేమారం తప్యంతే మే తపో జనాః।
దంభాహంకారసంయుక్తాః కామరాగబలాన్వితాః॥ 17.5॥

కర్తృయంతః శరీరసుం భూతద్రామమచేతనః।
మౌం ష్వేవాంతఃశరీరసుం తాన్విద్ధాయసురనిశ్చయాణ॥ 17.6॥

ఆహోరస్త్వపి సర్వస్య త్రివిధో భవతి ప్రియః।
యజ్ఞసుప్తథం దానం తేషాం భేదమిమం శృణు॥ 17.7॥

ఆయుః సత్క్యబలారోగ్యసుఖప్రతివివర్ధనాః।
రన్యాః స్నిగ్ధాః స్ఫీరా హృదాయ ఆహోరాః సాత్మైకప్రియాః॥ 17.8॥

కట్టవ్యములవణాత్మయప్షతీక్ష్ణరూఢవిదాహినః।
ఆహోరా రాజసన్యేష్టా దుఃఖశోకామయప్రదాః॥ 17.9॥

యాతయామం గతరసం పూతి పర్యాపితం చ యత్తి।
ఉచిచ్ఛపుమపి చామేధ్యం భోజనం తామసప్రియం॥ 17.10॥

అఫలాంక్రిభిర్యజ్ఞో విధిదృష్టో య ఇజ్యాతే।
యప్పవ్యమేవేతి మనః సమాధాయ స సాత్మ్రివకః॥ 17.11॥

అభిసంధాయ తు ఫలం దంభార్థమపి చైవ యత్తి।
ఇజ్యాతే భరతశ్రేష్ఠ తం యజ్ఞం విధి రాజసం॥ 17.12॥

విధిహినమసృష్టాన్నం మంత్రహినమదక్షిణం।
శ్రద్ధావిరహితం యజ్ఞం తామసం పరివక్తే॥ 17.13॥

దేవద్విజగురుప్రాజ్ఞపూజనం శౌచమార్జవం।
బ్రిహ్మచర్యమహాంసా చ శారీరం తప ఉచ్యతే॥ 17.14॥

అనుదేవగకరం వాక్యం సత్యం ప్రియహితం చ యత్తి।
స్నావధాయాభ్యసనం చైవ వాజ్ఞాయం తప ఉచ్యతే॥ 17.15॥

మనః ప్రసాదః సోమ్యత్వం మోనమాత్మవినిర్మాః।
భావసంశుద్ధిరిత్యైతత్తపో మానసముచ్యతే॥ 17.16॥

శ్రద్ధయా పరయా తప్తం తపస్తత్తివిధం నర్మః।
అఫలాకాంక్రిభిర్యక్తే సాత్మ్రివకం పరివక్తే॥ 17.17॥

సత్కారమానపూజార్థం తపో దంభేన చైవ యత్తి।
క్రియతే తదిహ ప్రోక్తం రాజసం చలమధ్రువం॥ 17.18॥

మూర్ఖద్రాహాణాత్మనో యత్పీడయా క్రియతే తపః।
పరస్యాత్మాదనార్థం వా తత్తామసమదాహృతం॥ 17.19॥

దాతవ్యమితి యద్భానం దీయతేఽనుపకారిణీ।
దేశే కాలే చ పాత్రే చ తద్భానం సాత్ర్వకం స్నేహతం॥ 17.20॥

యత్తు ప్రత్తుయవకారార్థం ఫలముద్దిశ్య వా పునః।
దీయతే చ పరికీషం తద్భానం రాజసం స్నేహతం॥ 17.21॥

అదేశకాలే యద్భానమపాత్రేభ్యశ్చ దీయతే।
అసత్కృతమవజ్ఞాతం తత్తామసముదాహర్యతం॥ 17.22॥

ఓం తత్పదితి నిర్దేశో బ్రహ్మణస్త్రివిధః స్నేహతః।
బ్రాహ్మణాస్తేన వేదాశు యజ్ఞశ్చ విహాతాః పురా॥ 17.23॥

తస్మాదోమత్వుదాహర్యత్వై యజ్ఞదానతపఃక్రియాః।
ప్రవర్తంతే విధానోక్తాః సతతం బ్రహ్మవాదినాం॥ 17.24॥

తదిత్వనభిసంధాయ ఫలం యజ్ఞతపఃక్రియాః।
దానక్రియశ్చ వివిధాః క్రియంతే మోత్కాంఛిభిః॥ 17.25॥

సద్భావే సాధుభావే చ సదిత్యేతత్ప్రీయుజ్యతే।
ప్రకస్తే కర్మణి తథా సచ్చబ్ధః పార్థ యుజ్యతే॥ 17.26॥

యజ్ఞే తపసి దానే చ స్థితిః సదితి చోచ్యతే।
కర్మ చైవ తదర్థియం సదిత్యేవాభిధీయతే॥ 17.27॥

అశ్రద్ధయా హతం దత్తం తపస్తపుం కృతం చ యత్తీ।
అసదిత్వయ్యతే పార్థ న చ తత్ప్రీత్వై నో ఇహ॥ 17.28॥

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం మోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే శ్రద్ధాత్రయవిభాగమోగో నామ
సప్తదశోఽధ్యాయః॥

శ్రీః
శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ మొక్షంన్యసమోగః ॥
(అష్టదశోఽధ్యాయః)

ఆర్థున ఉవాచ
జ్ఞ

సంన్యసన్య మహాబాహో తత్త్వమిచాఖమి వేదితుం।
త్యాగస్య చ హృషికేశ పృథక్కైనిషూదన॥ 18.1॥

శ్రీభగవానువాచ

కామ్యానాం కర్కణాం న్యాసం సంన్యసం కవమో విదుః।
సర్వకర్కషలత్యాగం ప్రాహుస్త్యాగం విచక్షణాః॥ 18.2॥

త్యాజ్యం దోషవదిత్యేకే కర్క ప్రాహుర్కునీపిణః।
యజ్ఞదానతపఃకర్క న త్యాజ్యమితి చాపరే॥ 18.3॥

నిశ్చయం శృంగమే తత్త త్యాగే భరతసత్తము।
త్యాగో హి పురుషవ్యాఘ్రు త్రివిధః సంప్రక్కిర్తతః॥ 18.4॥

యజ్ఞదానతపఃకర్క న త్యాజ్యం కార్యమేవ తత్త।
యజ్ఞో దానం తపశ్చైవ పాపనాని మనీపిణాం॥ 18.5॥

ఏతాన్యపి తు కర్కాణి సంగం త్వక్త్వ ఫలాని చ।
కర్కవ్యానీతి మే పార్థ నిశిచ్ఛతం మతముత్తమం॥ 18.6॥

నియతస్య తు సంన్యసః కర్కాణో నోపవద్యతే।
మోహత్తస్య పరిత్యాగస్తామసః పరికీర్తతః॥ 18.7॥

దుఃఖమిత్యేవ యత్కర్క కాయక్కేశభయాత్మ్యజేత్త।
స కృత్వా రాజసం త్యాగం మైవ త్యాగఫలం లభేత్॥ 18.8॥

కార్యమిత్యేవ యత్కర్మ నియతం త్రియతేచ్ఛని
సంగం త్వక్తావ ఫలం చైవ స త్వాగః సాత్మివ్కో మతః॥ 18.9 ||

న దేవప్యకుశలం కర్మ కుశలే నానుష్జితే।
త్వాగీ సత్త్వసమావిష్టో మేధావి చిన్నసంశయః॥ 18.10 ||

న హి దేహభృతా శక్యం త్విక్తం కర్మణ్యశేషతః।
యస్తు కర్మఫలత్వాగీ స త్వాగీత్వభిధియతే॥ 18.11 ||

అనిష్టమిష్టం మిత్రం చ త్రివిధం కర్మణః ఫలం।
భవత్వత్వాగీనాం ప్రేత్య న తు సంన్యాసినాం క్వచిత్॥ 18.12 ||

పంచైతాని మహాబాహేశో కారణాని నిబోధ మే।
సాంఖేయ కృతాంతే ప్రోక్తాని సిద్ధమే సర్వకర్మణాం॥ 18.13 ||

అధిష్టానం తథా కర్తా కరణం చ పృథగ్యధం।
వివిధాశు పృథకేచష్టో దైవం చైవాత్ర పంచమం॥ 18.14 ||

శరీరవాజ్ఞనోభిర్వత్కర్మ ప్రారభతే నరః।
న్యాయం వా విపరీతం వా పంచైతే తస్య హేతవః॥ 18.15 ||

తత్త్వైవం సతి కర్తారమాత్మానం కేవలం తు యః।
పశ్యత్వకృతబుద్ధిత్వాన్న స పశ్యతి దుర్గుతిః॥ 18.16 ||

యస్య నాహంకృతో భావో బుద్ధిర్వస్య న లిప్యతే।
హత్వాచెపి స ఇమానోకాన్న హంతి న నిబధ్యతే॥ 18.17 ||

జ్ఞానం జ్ఞేయం పరిజ్ఞాతా త్రివిధా కర్మచోదనా।
కరణం కర్మ కర్త్తేతి త్రివిధః కర్మసంగ్రహః॥ 18.18 ||

జ్ఞానం కర్మ చ కర్తాచ త్రిధైవ గుణభేదతః।
ప్రోచ్యతే గుణసంఖ్యానే యథావచ్ఛుణు తాన్యాపి॥ 18.19 ||

సర్వభూతేము యేనైకం భావమవ్యయమీక్షతే।
అవిభక్తం విభక్తేము తజ్జ్ఞానం విధి సాత్మీకం॥ 18.20॥

పృథక్కేవన తు యజ్జ్ఞానం నానాభావాన్మాథగ్యధాణి।
వేత్తి సర్వేము భూతేము తజ్జ్ఞానం విధి రాజనం॥ 18.21॥

యత్తు కృత్స్నావదేకస్మిన్నాన్మార్యే సక్తమహైతుకం।
అతత్తావ్యధవదల్మం చ తత్తామసముదాహర్యతం॥ 18.22॥

నియతం సంగరహితమరాగద్వ్యషతః కృతం।
అఫలప్రేపునా కర్మ యత్తత్తాత్మీయకముచ్యతే॥ 18.23॥

యత్తు కామేపునా కర్మ సాహంకారేణ వా పునః।
క్రియతే బహులాయాసం తద్రాజసముదాహర్యతం॥ 18.24॥

అనుబంధం క్షయం హింసామనేష్య చ హౌరుషం।
మోహదారభ్యతే కర్మ యత్తత్తామసముచ్యతే॥ 18.25॥

ముక్తసంగోచనహంవాదీ ధృత్యుత్సాహసమన్యతః।
సిద్ధ్యసిద్ధోఽిర్మిర్యకారః కర్త్రా సాత్మీక ఉచ్యతే॥ 18.26॥

రాగీ కర్మఫలప్రేపుర్లబ్ధో హింసాత్మకోచుచిః।
హార్షశోకాన్యతః కర్త్రా రాజనః పరికీర్తతః॥ 18.27॥

అయుక్తః ప్రాకృతః స్తుబః శతో నైష్మృతికోచలసః।
విషాదీ దీర్ఘసూత్రీ చ కర్త్రా తామస ఉచ్యతే॥ 18.28॥

బుద్ధేరేభదం ధృతేషైవ గుణతస్మివిధం శృఙు।
ప్రోచ్యమానమశేషణ పృథక్కేవన ధనంజయ॥ 18.29॥

ప్రపృత్తిం చ నివృత్తిం చ కార్యాకార్యే భయాభయే।
బంధం మోక్షం చ యా వేత్తి బుద్ధిః సా పార్థ సాత్మీకీ॥ 18.30॥

యయా ధర్మమధర్మం చ కార్యం చాకార్యమేవ చ।
అయథావత్ప్రిజానాతి బుధిః సా పార్థ రాజసీ॥ 18.31॥

అధర్మం ధర్మమితి యా మన్యతే తమసావృతా।
సర్వాప్రాన్విష్టితాంశు బుధిః సా పార్థ తామసీ॥ 18.32॥

ధృత్యా యయా ధారయతే మనఃప్రాణేంద్రియక్రియాః।
మోగేనావ్యభిచారిణ్య ధృతిః సా పార్థ సాత్త్వికీ॥ 18.33॥

యయా తు ధర్మకామార్థాంధృత్యా ధారయతేఽర్జున।
ప్రసంగేన ఫలాకాంక్షీ ధృతిః సా పార్థ రాజసీ॥ 18.34॥

యయా స్వప్నం భయం శోకం విషాదం మదమేవ చ।
న విముంచతి దుర్మేధా ధృతిః సా పార్థ తామసీ॥ 18.35॥

సుఖం త్విదాసీం త్రివిధం శృంగా మే భరతరథా।
అభ్యాసాద్రమతే యత్ర దుఃఖాంతం చ నిగచ్ఛతి॥ 18.36॥

యత్తదగ్రే విషమివ పరిణామేఽమృతోపమం।
తత్పుఖం సాత్త్వికం ప్రోక్తమాత్ముబుధిప్రసాదజం॥ 18.37॥

విషయేంద్రియసంమోద్యత్తదగ్రేఽమృతోపమం।
పరిణామే విషమివ తత్పుఖం రాజనం స్నేహం॥ 18.38॥

యదగ్రే చానుబంధే చ సుఖం మోహనమాత్మునః।
నిద్రాలస్వప్నమాదోత్థం తత్తామసముదాహర్యతం॥ 18.39॥

న తదస్తి పృథివ్యాం వా దివి దేవేషు వా పునః।
సత్త్వం ప్రకృతిజైర్ముకం యదేభిః సాంత్త్రిభిర్ముకః॥ 18.40॥

బ్రాహ్మణశక్తియవిశాం శూద్రాణాం చ పరంతప।
కర్మాణి ప్రవిభక్తాని స్వభావప్రభవైర్ముకః॥ 18.41॥

శమో దమస్తపః శౌచం ఛాంతిరాజ్జుపమేవ చ |
జ్ఞానం విజ్ఞానమస్తిక్యం బ్రిహ్మకర్మ స్వభావజం || 18.42 ||

శార్యం తేజో ధృతిర్ధాక్ష్యం యుద్ధే చాప్యపలాయనం |
దానమీశ్వరభావశు జాతం కర్మ స్వభావజం || 18.43 ||

కృపిగోరక్షివాణిజ్యం వైశ్వకర్మ స్వభావజం |
పరిచర్యాత్మకం కర్మ శూద్రస్యాపి స్వభావజం || 18.44 ||

సేవ సేవ కర్మణ్యభిరతః సంస్థిం లభతే నరః |
స్వకర్మనిరతః సిద్ధిం యథా విందతి తచ్చుణు || 18.45 ||

యతః ప్రవృత్తిరూపితానాం యేన సర్వమిదం తతం |
స్వకర్మణా తమభ్యరచ్య సిద్ధిం విందతి మానవః || 18.46 ||

శ్రేయాన్సవధర్మై విగుణః పరధర్మతస్వనుష్టితాత్ |
స్వభావనియతం కర్మ కుర్వన్నాపోతి కిలిపం || 18.47 ||

సహజం కర్మ కొంతేయ సదోషమః న త్వజేత్ |
సర్వరంభా హి దోషేణ ధూమేనాగ్నిరివాపృతాః || 18.48 ||

అస్క్తబుద్ధిః సర్వత్ర జితాత్మా విగతస్పృహః |
వైష్ణవైష్ణవిందిం పరమాం సంన్యాసేనాధిగచ్ఛతి || 18.49 ||

సిద్ధిం ప్రాపో యథా బ్రిహ్మ తథాపోతి నిబోధ మే |
సమాసేనైవ కొంతేయ నిష్ఠా జ్ఞానస్య యా పరా || 18.50 ||

బుద్ధాంశ్య విశుద్ధయా యుక్తో ధృతాంశ్యతానం నియమ్య చ |
శభాదీన్యషయాంస్త్యక్తాం రాగద్వషో వ్యదస్య చ || 18.51 ||

వివిక్తసేవి లఘూయశి యతవాక్యాయమానసః |
ధ్యానమోగపరో నిత్యం వైరాగ్యం సముప్రాతితః || 18.52 ||

అహంకారం బలం దర్శం కామం క్రోధం పరిగ్రహం।
విముచ్య నిర్మమః శాంతో బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే॥ 18.53॥

బ్రహ్మభూతః ప్రసన్నాత్మా న శోచతి న కాంక్షతి।
నమః సర్వేమ భూతేమ మద్భక్తిం లభతే పరాం॥ 18.54॥

భక్త్య మామభిజానాతి యావాన్యశాచస్మి తత్త్వతః।
తతో మాం తత్త్వతో జ్ఞాత్య విశతే తదనంతరం॥ 18.55॥

సర్వకర్మణ్యపి సదా కుర్వణో మద్వ్యపాశ్రయః।
మత్పుసాదాదవాపోన్తతి శాశ్వతం పదమవ్యయం॥ 18.56॥

చేతసా సర్వకర్మణి మయి సంన్యస్య మత్పరః।
బుధిమోగముపాశ్రిత్య మచ్చిత్తః సతతం భవ॥ 18.57॥

మచ్చిత్తః సర్వదుర్దాణి మత్పుసాదాత్తరిష్యసి।
అథ చేత్త్వమహంకారాన్న శ్రోష్యసి వినంక్ష్యసి॥ 18.58॥

యదహంకారమాశ్రిత్య న మోత్స్య ఇతి మన్యసే।
మిత్రైష వ్యవసాయస్తే ప్రకృతిస్తావం నిమోక్ష్యతి॥ 18.59॥

స్వభావజేన కౌంతేయ నిబద్ధః సేవన కర్మణా।
కర్తుం నేచ్చసి యన్నోహత్కర్షిష్యస్యవశోపి తత్॥ 18.60॥

ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృదేశేచరున తిష్ఠతి।
ఛ్రామయన్నర్వభూతాని యంత్రారూఢాని మాయయా॥ 18.61॥

తమేవ శరణం గచ్ఛ సర్వభావేన భారత।
తత్పుసాదాత్పరాం శాంతిం స్థానం ప్రాప్యసి శాశ్వతం॥ 18.62॥

ఇతి తే జ్ఞానమాఖ్యతం గుహ్యాదుహ్యతరం మయా।
విమృష్టైతరశేషేణ యథేచ్చసి తథా కురు॥ 18.63॥

సర్వగుహ్యతమం భూయః శృంగమే పరమం వచః।
ఇష్టోఽసి మే దృఢమితి తతో వజ్ఞాయితే హతం॥ 18.64॥

మన్మహా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కరు।
మామేవైష్యసి సత్యం తే ప్రతిజానే ప్రిమోఽసి మే॥ 18.65॥

సర్వధర్మాణ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం ప్రజ।
అహం తావ్ సర్వపాపేభోయ్ మోక్షయశ్యాయి మా శుచః॥ 18.66॥

ఇదం తే నాతపస్మాత్య నాభక్తాయ కదాచన।
న చాశుశ్రూపవే వాచ్యం న చ మాం యోఽభ్యసూయతి॥ 18.67॥

య ఇదం పరమం గుహ్యం మద్భక్తేష్యభిధాస్యతి।
భక్తిం మయి పరాం కృతావ్ మామేవైష్యత్యసంశయః॥ 18.68॥

న చ తస్మాన్నమేష్యము కశ్చన్నే ప్రియకృత్తమః।
భవితా న చ మే తస్మాదన్యః ప్రియతరో భువి॥ 18.69॥

అధీష్యతే చ య ఇమం ధర్మాణం సంవాదమావయోః।
జ్ఞానయజ్ఞేన తేనాహమిష్టః స్యామితి మే మతిః॥ 18.70॥

శ్రద్ధావానసూయశు శృంగయాదపి యో నరః।
సోఽపి ముక్తః శుభాన్మోక్షానాప్రపుయాతుణ్యకర్మణాం॥ 18.71॥

కచిచదేతచుచ్ఛితం పార్థ త్వమైకాగ్రేణ చేతసా।
కచిచదజ్ఞానసంమోహః ప్రనష్టస్తే ధనంజయ॥ 18.72॥

అరున ఉవాచ

నష్టో మోహః స్ఫురతిర్భా త్వత్ప్రసాదాన్నయాఽమ్యత।
స్థితోఽస్మిన్ను గతసందేహః కరిష్య వచనం తవ॥ 18.73॥

సంజయ ఉవాచ

ఇత్యహం వాసుదేవస్య పార్థస్య చ మహాత్మునః।
సంవాదమిమమత్రోషమదుభుతం రోమహారణం॥ 18.74॥

వ్యాసప్రసాదాచుచ్ఛితవానేతద్దువ్యామహం పరం।
మోగం మోగేశ్వరాత్మైష్టోత్సాఙ్ఘాత్మితయతః స్వయం॥ 18.75॥

రాజన్సంస్కృత్య సంస్కృత్య సంవాదమిమమదుభుతం।
కేశవార్థునమోః పుణ్యం హృష్ణామి చ ముహూర్తమః॥ 18.76॥

తచు సంస్కృత్య సంస్కృత్య రూపమత్యదుభుతం హరేః।
విస్కమో మే మహాన్రాజన్మైష్యామి చ పునః పునః॥ 18.77॥

యత్ర మోగేశ్వరః కృష్ణో యత్ర పార్థో ధనుర్ధురః।
తత్త్ర శ్రీర్వజమో భూతిర్థువా నీతిర్మతిర్మమ్॥ 18.78॥

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవదీతాసూపనిషత్సు బ్రహ్మవిద్యాయాం మోగశాస్త్రే
శ్రీకృష్ణర్థునసంవాదే మొక్షసంన్యాసమోగో నామ
అష్టదశోఽధ్యాయః॥

శ్రీః

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

॥ శ్రీమద్భగవద్గీతా మహాత్మ్యం ॥

ధరోవాచ

భగవణ పరేషేశాన భక్తిరవ్యాఖ్యిచారిణీ।
ప్రార్థిం భుజ్యమానస్య కథం భవతి హొ ప్రభో ॥ 1 ॥

శ్రీ విష్ణురువాచ

ప్రార్థిం భుజ్యమానో హొ గీతాభ్యాసరతః సదా।
స ముక్తః స సుఖీ లోకే కర్మణా నోపలిప్యతే ॥ 2 ॥

మహాపాపాదిపాపాని గీతాధ్యానం కరోతి చేత్ |
కవచిత్సువర్ణం న కుర్వంతి నలినీదలమంబువత్ || 3 ||

గీతాయాః పుస్తకం యత్త యత్త పాతః ప్రవర్తతే।
తత్త సర్వాణి తీర్థాణి ప్రయాగాదీని తత్త మై ॥ 4 ॥

సర్వే దేవాశు బుషయో యోగినః పన్నగాశు యే।
గోపాలా గోపికా వాపి నారదోద్దవపార్వదై: ॥ 5 ॥

సహాయో జాయతే శీఘ్రం యత్త గీతా ప్రవర్తతే।
యత్త గీతావిచారశు పరనం పాతనం శ్రుతం।
తత్త్రాపాం నిశ్చితం పృథివీ నివసామి సదైవ హొ ॥ 6 ॥

గీతాత్రమేషపాం తిష్ఠామి గీతా మే చోత్తమం గృహాం।
గీతాజ్ఞానముపాత్రిత్య త్రీనోకానాప్రాప్తమ్యహాం ॥ 7 ॥

గీతా మే పరమా విద్యా బ్రహ్మరూపా న సంశయః।
అర్థమాత్రాఙ్కరా నిత్యా సాప్తనిర్వాప్యపదాత్మికా ॥ 8 ॥

చిదానందేన కృష్ణేన ప్రోక్తా స్వముఖతో ఉరునం |
వేదత్రయా పరానందా తత్త్వావ్యరజ్ఞానసంయుతా || 9 ||

యో ఉప్సాదశజపో నిత్యం నరో నిశ్చలమానసః |
జ్ఞానసిద్ధిం స లభతే తతో యాతి పరం పదం || 10 ||

పాతే సమద్రేసంపూర్ణే తతో ఉర్ధుం పారమాచరేత్ |
తదా గోదానజం పుణ్యం లభతే నాత్ర సంశయః || 11 ||

త్రిభాగం పరమానస్తు గంగాస్నానఫలం లభేత్ |
ఘడంశం జపమానస్తు సోమయాగఫలం లభేత్ || 12 ||

ఏకాధ్యాయం తు యో నిత్యం పరతే భక్తిసంయుతః |
రుద్రలోకమవాపోన్తి గణో భూత్వా వనేచిచరం || 13 ||

అధ్యాయం శ్లోకపాదం వా నిత్యం యః పరతే నరః |
స యాతి నరతాం యావన్నున్యంతరం వసుంధరే || 14 ||

గీతాయాః శ్లోకదశకం సప్త పంచ చతుష్పయం |
దౌవ త్రినేకం తదర్థం వా శ్లోకానాం యః పతేన్నరః || 15 ||

చంద్రలోకమవాపోన్తి వర్షాణమయుతం ధ్రువం |
గీతాపారసమాయుక్తో మృతో మానుషతాం ప్రజేత్ || 16 ||

గీతాభ్యాసం పునః కృత్వా లభతే ముక్తిముత్తమాం |
గీతేత్వ్యచారసంయుక్తో ప్రియమాణో గతిం లభేత్ || 17 ||

గీతార్థశ్రవణాసైసక్తో మహాపాపయుతో ఉపి వా |
వైకుంఠం సమవాపోన్తి విష్ణునా సహా మోదతే || 18 ||

గీతార్థం ధ్యయతే నిత్యం కృత్వా కర్మణి భూరిశః।
జీవన్ముక్తః స విజ్ఞేమో దేహంతే పరమం పదం॥ 19 ||

గీతామాత్రిత్య బహవో భూభుజో జనకాదయః।
నిర్ధాతకల్పవై లోకే గీతా యాతాః పరం పదం॥ 20 ||

గీతాయాః పతనం కృత్వా మాహాత్మ్యం వైవ యః పతేత్తి।
వృథా పాతో భవేత్తస్య శ్రమ ఏవ హృదాహృతః॥ 21 ||

ఎతన్మాహాత్మ్యసంయుక్తం గీతాభ్యసం కరోతి యః।
స తత్పులమవాపోన్తి దుర్లభాం గతిమాప్నుయాత్తి॥ 22 ||

సూత ఉవాచ
మాహాత్మ్యమేతద్దితాయా మయా ప్రోక్త సనాతనం।
గీతాంతే చ పతేద్యస్త యదుక్తం తత్పులం లభేత్తి॥ 23 ||

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతా మాహాత్మ్యం సంపూర్ణం॥

॥ శ్రీమద్భగవద్గీతా మాహాత్మ్యం (అన్వ్యత్తి) ॥

గీతాశాస్త్రమిదం పుణ్యం యః పతేత్పుయతః పుమాణి।
విష్ణోః పదమవాపోన్తి భయశోకాదివర్ధితః॥ 1 ||

గీతాధ్యయనశిలస్య ప్రాణాయామపరస్య చ।
వైవ సంతి హా పాపాని పూర్వజన్మకృతాని చ॥ 2 ||

మలనిరోగుచనం పుంసాం జలస్మానం దినే దినే।
సకృద్దితాంభని స్మానం సంసారమలనాశనం॥ 3 ||

గీతా సుగీతా కర్తువ్యా కిమన్యైః శాస్త్రవిస్తరైః।
యా స్వయం పద్మనాభస్య ముఖపద్మాద్వినిః సృతా॥ 4 ||

భారతామృతసరవన్వయం విష్ణోరవక్తాదివనిః సృతం।
గీతాగంగోదకం పీతావ పునర్జన్మ న విద్యతే॥ 5॥

సర్వపనిషదో గావో దోధ్యా గోపాలనందనః।
పార్థో వత్సః సుధీరోఖక్తా దుర్గం గీతామృతం మహాత్॥ 6॥

ఎకం శాస్త్రం దేవకీపుత్రగీతం
ఎకో దేవో దేవకీపుత్ర ఎవ।
ఎకో మంత్రస్తుస్య నామాని యాని
కర్మాచ్యేకం తస్య దేవస్య సేవా॥ 7॥

॥ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతా మాహాత్మ్యం సంపూర్ణం ॥